

శ్రీ

శుభమస్తు.

వైద్యప్రకాశిక

సంపాదకులు:

టీ. వి. భాస్కర్

శ్రీ జ్యోతిర్విద్యాయుర్వేదవైద్యాలయము
మహబూబునగరము - దక్కన్.

చేస్తుంది:

శ్రీ 'రామ' ముద్రణాలయమున

ముద్రితము.

[వెల అణాలు 8.]

Printed at the
Sri Rama Press, Madras.
1939.—1000.

విశ్వకామమ్మ

విషయసూచిక.

సంఖ్య.	పుటసంఖ్య
1. శ్రీ. టీ. అయ్యలు వెంకన్న గారు	... iv
2. శ్రీ. తిప్పరవారి వంశావళి	... v
3. శ్రీ. టీ. వి. భాస్కర్ గారి యాశీస్సు	... ix
4. శ్రీ దేవీత్రయస్తుతి	... xi
5. పీఠిక	... xv
6. పారదము	... 1
7. పదార్థవిజ్ఞానము	... 13
8. వ్యాధిగణములు	... 34
9. వృక్షగణములు	... 45
10. శ్రీ. శ్రీ. సిద్ధిలింగయ్యగారు	... 50
11. శ్రీజ్యోతిర్విద్యా యుర్వేద వైద్యాలయము...	50
12. పథ్యాపథ్యములు	... 55
13. జీవోద్ధారమాహాత్మ్యము	... 59

శ్రీ. టి. అయ్యలు వెంకన్న గారు.

జననము : 21 - 10 - 1897.

కో॥ శే॥ : 14 - 10 - 1900.

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీ తిప్పరవారి వంశావళి.

శా. శ్రీరమ్యంబగు తిప్పరాన్వయమునకా శ్రీవేంకటేశాంఘ్రునే
వారాజద్విమలాంతరంగఁడుమహాభాగ్యాక్షరుండయ్యలిం
పారన్బుట్టెను భాస్కరాన్వయమునం శ దత్యంతవిజ్ఞానవిస్తా
రుండాధ్యుఁడురాఘవేశ్వరుఁ డిలకాజన్మించుచందంబునన్.

౩. ఆవిబుధుఁడు వరియించెన్

శ్రీవనితన్ హరి వరించురీతిగ లక్ష్మీ

దేవమ్మనడుఁ గూర్చిన్

బావనమతులెల్లఁ దన్ను శ బ్రస్తుతిసేయన్.

౨

ఉ. ఆసతియందుఁ గూర్చిఁ గ నోనయ్యలు బిడ్డల నిర్వరన్ మహా
భాసురశీలలన్ విబుధవర్ణితసద్గుణజాలలన్ దయా
వాసల శ్రీశుదివ్యపదభక్తివిశాలల నిత్యసత్కలా
భ్యాసల దుష్టమానసవిఘ్నాలలఁ బూర్ణశశాంకఫాలలన్. 3

ఆ. అందుఁ జిన్నకూతు శ రగు చిన్నయచ్చమ్మ

నింటఁ బెట్టుకొనియు శ హితులు మెచ్చ

రంగయాఘ్నినకును శ రమణినిఁ గాఁ జేసె

నామె వెలసె సతతమామృత లెన్న.

౪

చ. ప్రతిహారివాసరప్రతముఖభక్తి నొనర్చుచు విప్రవద్యులన్
 యతులను సత్కవీంద్రులను వ్యాకృతివేత్తల శౌరిచింతనా
 యతమతులన్ ఖగోళసుకళలాఢ్యులఁ బ్రేముడి సత్కరించు
 యతివకుసాటియేమగువర్యన్ సుజనస్తుతిఁగాంచెనా పెయున్

సీ. ఆచిన్నయచ్చమ్మ శ కవతరించె న్వెంక

నాఖ్యుడు సర్వబుధాళి మెచ్చ

కలిగతవత్సరంబులు నాల్గువేల తొ

మ్మిదిసూర్యులపై నారు శ పదులెనిమిది

యగుప్రభవాబ్ధాన శ నలరు జ్యేష్ఠంబున

బహుళపక్షంబునఁ బరగు చవుతి

శుక్రవారంబున శ సూర్యబుధుల్ యుగ్మ

మున రాహుధారుణీపుత్రు లరయ

తే. సింహమున శని యుచ్చన శ జీవకేతు

వులు ఘటంబున వృషభానఁ శ బూర్వాదేవ

గురుఁ డెసంగఁగ శ్రవణానఁ శ బరగుచుండు

నాలుగవపాదమున జనుల్ శ మేలనంగ.

౬

క. ఆవెంకన్న కృతార్థం

డై వెలసెన్ సంస్కృతమున శ నాంధ్రంబున స

త్కొవిదవినుతాంగ్లంబున

భావజ్ఞులు సంతతంబు శ ప్రముదము సెందన్.

౭

చ. ప్రతిహారివాసరవ్రతముభక్తి నొనర్చుచు విప్రవర్యులన్
యతులను సత్కవీంద్రులను వ్యాకృతివేత్తల శౌరిచింతనా
యతమతులన్ ఖగోళసుకళలాఘ్యులఁ బ్రేముడి సత్కరించు నీ
యతివకుసాటియేమగువర్యన్ సుజనస్తుతిఁగాంచెనా పెయున్.

సీ. ఆచిన్నయచ్చుమ్మ శ కవతరించె న్వెంక
నాఖ్యుడు సర్వబుధాళి మెచ్చ
కలిగతవత్సరంబులు నాల్గువేల తొ
ష్టిదినుర్లపై నారు శ పదులెనిమిది
యగుప్రభవాబ్ధాన శ నలరు జ్యేష్ఠంబున
బహుళపక్షంబునఁ బరగు చవుతి
శుక్రవారంబున శ సూర్యబుధుల్ యుగ్మ
మున రాహుధారుణీపుత్రు లరయ

తే. సింహమున శని యుచ్చున శ జీవకేతు
వులు ఘటంబున వృషభానఁ శ బూర్వాదేవ
గురుఁ డెసంగఁగ శ్రవణానఁ శ బరగుచుండు
నాలుగవపాదమున జనుల్ శ మేలనంగ.

౬

క. ఆవెంకన్న కృతార్థం
డై వెలసెన్ సంస్కృతమున శ నాంద్రంబున స
త్కవిదవినుతాంగ్లంబున
భావజ్ఞులు సంతతంబు శ ప్రముదము సెందన్.

౭

సీ. క్రాలెనెవ్వఁడు వివేకానందసంయమి
 విజ్ఞానసుధఁ గ్రోలి శ విహితబుద్ధి
 సలిపె నెవ్వఁడు ప్రతిచైత్రశుద్ధంబున
 జానకీరాము కళ్యాణమకార
 సవరించె నెవ్వఁడు శ శివమందిరమ్ము బీ
 రంగూడెపురకుధరంబుపై న
 సలిపె నెవ్వఁడు క్రతుశ్రువులు వ్రతంబులు దీర్ఘ
 యాత్రలు పెక్కుపర్యాయములును

తే. రాజరాజేశ్వరీమంత్రశరాజపరమ
 పావనోపాసనాత్ముడై శ ప్రాజ్ఞు లెన్నఁ
 జేసె నవరాత్రిపూజ లే శ క్షితిపవనుతుఁ
 డట్టి తిప్పర వెంకయ్య శ నలవె పొగడ.

సీ. ప్రత్యబ్ధమున శివశరాత్మృత్పవము సేసె
 మహితబీరంగూడెమందుభక్తి
 నాయూరికొండపై శ యాత్రికుల్ ముద మొందఁ
 ద్రవ్వించె బావి నే శ ధన్యతముఁడు
 వివిధఫలంబులన్ శ వెలయు వనమ్ములు
 దగ నిల్పె నెవ్వఁడు శ ధర్మబుద్ధి
 నన్నపూర్ణసమాజ శ మనుసత్రమున్ దీర్చె
 నెవఁడు బీదలఁ గావ శ హితమనీష

తే. యోగసాధనమున మించె శ నేగుణాధ్యుఁ
డలఘుగ్రహగణితజ్ఞుఁడై శ యలరె నెవఁడు
జ్యోతిషంబున నెవఁడు విఖ్యాతి గాంచె
నట్టి తిప్పర వెంకన్న శ నలవె పొగడ.

౯

క. ఆతిప్పర వెంకన్నయు

శ్రీతరుణి హరి వరించురీతిగ విబుధ

వ్రాతము మెచ్చ వరించెన్

ఖ్యాతాత్మ రాజలింగమాంబన్ సుగుణన్.

౧౦

మ. అలశ్రీతిప్పరవెంకనార్యుఁడు గనెన్ హర్షంబెసంగన్ గుణో
జ్వలసాధ్వీమణి రాజలింగమయెడన్ శ ప్రాజ్ఞస్తుతాచారపు
త్రుల సద్ధిరుల నల్వరన్ విబుధసంస్తూయాత్మజాసప్తకం
బలఘుప్రాభవమైన లగ్నముల నత్యంతానురాగంబునన్.

తే. తనయులందు ద్వితీయుఁడై శ దనరినట్టి

టీ. వి. భాస్కరుఁ డెనలేనిరీతివి మెఱసె

బాండవులయందు విజయుఁ డరపారసుగుణ

విక్రమాదులఁ జెలఁగిన శ విధముగాను.

౧౧

ఇట్లు,

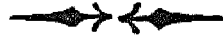
కవిశరభ. వెంకటకృష్ణకవి,

పెద్దమందడి.

శ్రీ

శ్రీయుత టీ వి. భాస్కర్ గారి యాశీస్సు

భాస్కర మాలిక.

శా. శ్రీవాణీమ్మ ఖనిర్జ రిరుచిరరోశిస్సారశీర్ష ప్రసూ
నావశ్యంచితభాసమానమృదుపాశదాంభోజ; విశ్వేశ్వరి;
భావాతీతకృపా భవత్పదమహాభక్త్యాదులగ్ గూర్చుచున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరవధూతీ సత్యవాచార్భటీ.

శా. భావాతీతమనఃప్రభావభరితాశ్రబ్రహ్మాండభాండోదరి;
లావణ్యాంబుధి; మానిలోకనుతలీలాజాల; లోకేశ్వరి
దేవస్తుత్యపదాబ్జ; సత్కృప మహాధీవై భవం బిచ్చుచున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరవధూతీ సత్యవాచార్భటీ.

శా. శ్రీవిజ్ఞానగుణాకరీ మణిమయశ్రీచక్రసంవాసినీ
దేవీ; సజ్జనకల్పవల్లి విలసద్దివ్యాననాంభోరుహ
కైవల్యామితసౌఖ్యదాయి; పరమజ్ఞానంబుఁ జేకూర్చుచున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరవధూతీ సత్యవాచార్భటీ.

శా. భావాభావవిభావినీ; విధిముఖప్రస్తుత్యకీర్త్యాకరీ
భావజ్ఞస్తుతపూతచిత్త; కరుణాశారాశి; భూతేశ్వరి

ధీవర్యుల్ మది మెచ్చు సంతతము సో ద్విద్యాదులన్ గూర్చుచున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

మ హా ల క్షీ.

శా. ప్రావృణ్ణేలపయోదమం దెనయు శంపావల్లి చందానరా
జీవాక్షోమలవక్షమం దెసఁగునోక్షీరాభిపుత్రీ; మహా
ధీవర్యుల్ మది మెచ్చు మేటిసిరులన్ దీవ్యత్కృష్ణూర్చుచున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

శా. శ్రీ. వేదాంతమహార్థబంధురమనీషివ్రాతసంస్తుత్యశీ
లా; విశ్వేశ్వరి; సర్వలోకజననీ శ లావణ్యరత్నాకరీ
భావాతీతమహత్వశోభిని; కృపన్ బ్రజ్ఞాయుతున్ జేయుచున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

శా. ఓవాత్సల్యగుణాంబురాశిబహుళాంహోధ్వాంతనిర్దులినీ
కై వారంబొనరింతుఁ గేల్తాగిచి సోత్కల్యాణముల్ సంపదల్
భావజ్ఞుల్ మది మెచ్చుఁ గూర్చుచుఁ గృపా స్వాంతంబు చేనెంత
యున్, టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరివధూఁటి సత్యవా
చార్భటి.

శా. దేవేంద్రప్రముఖాష్టదిక్పతులచేదివ్యస్తుతుల్ గొన్ని యో
కైవల్యామితసౌఖ్యదాయకరుణన్ కావ్యజ్ఞునిన్ చేయుచున్
భావాతీతగుణాలిఁ గూర్చుచును భాస్వత్కిర్తిసంధించుచున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలు మోహరివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

మ హా స ర స్వ తి.

శా. దై వజ్ఞప్రకరస్తుతార్యభటసిద్ధాంతాదినానాకలా
ప్రావీణ్యంబున మీటు భాస్కరువలెన్ శ బ్రాజన్తహాకీర్తి సు
శ్రీవిజ్ఞానగుణప్రభావములు సుశస్థేయంబుగాఁ గూర్చుచున్
టి. వీ. భాస్కరు నేలు మో విధివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

శా. ఈవిశ్వంబున సర్వతాంత్రికమహాబృందస్తుతా మేయమే
థావిభ్రాజితుఁ డైన యార్యభటవిద్యచ్ఛ్రేష్ఠునిబోలె సు
శ్రీవిజ్ఞానగుణంబులాయువుసుకీర్తి గూర్తి చేఁగూర్చుచున్
టి. వీ. భాస్కరు నేలు మోవిధివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

శా. ధీవర్యోఘము సంతసింఁగమహాసిద్ధాంతముల్ దీర్చుచున్
దేవాచార్యసమాఖ్యసద్భిరుదుచే శ దీపించులల్లార్చున
శ్లేవేళన్ గృపచే సమస్తసుకలాహృద్యాత్తునిం జేయుచున్
టి. వీ. భాస్కరు నేలు మోవిధివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

శా. దేవేంద్రప్రతిమానభోగవిలసద్విశ్వంభరాపాలకుల్
నేవింపన్ ఘనగోళశాస్త్రగరిమన్ శ జెన్నారు బ్రహ్మరువ
శ్లేవేళన్ గృపచే సమస్తసుకలాహృద్యుల్కడి మెచ్చుఁగా
టి. వీ. భాస్కరు నేలు మో విధివధూఁటి సత్యవాచార్భటి.

కవిశరభ వేంకటకృష్ణకవి,

పెద్దమందడి.

శ్రీ
శ్రీ దేవీత్రయ స్తుతి
న వ ర త్న ము లు.

శా. శ్రీవాణీనుతపాదపద్మయుగళీః శ్రీకంఠపత్నీ; యుమా;
దేవీ; శాంకరి; యీశ్వరీ; భగవతీ; ః దివ్యప్రభావోన్నతీ
దేవారాతివిదారిణీ శిశిరప్రఙ్ఘ్విభృత్కుమారీమణీ;
టీ. వీ. భాస్కరపాలినీ మహితచంద్రీ మ్రొక్కెదన్ బ్రోవవే.

శా. ఈవే తల్లివి నీవ దేవతపు నీవే ప్రాపటంచున్ సదా
భావంబందున నమ్మియున్న కతనన్ ః బల్తారు సద్భక్తితో
సేవల్ సేయుచునుంటిగానఁగృహతోఁగ జేపట్టియ శ్రాంతమున్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలునట్టులుగఁజంద్రీ మ్రొక్కెదన్ బ్రోవవే.

శా. ఈవిశ్వంబునఁ గామితార్థముల నెంతే కూర్చితో నిచ్చుచున్
గైవల్యంబు నొసంగుసాధివని భక్తవ్రాతముల్ వల్కు ని
న్నే వేళన్ మదియందునిల్పుకొనినేనింపొందఁ ధ్యానించితిన్
టీ. వీ. భాస్కరు నేలునట్టులుగఁ జంద్రీ బ్రోవవే సత్కృపన్.

మ హా ల క్ష్య.

శా. శ్రీవైకుంఠపురస్థితీ; భగవతీ ఓ ఓ రాభిసత్పుత్రి రా
జీవద్వేషిసహోదరీ సుగుణరాశీ; లోకమాతా; రమా;
దేవీ; మంగళదాయినీ పరమసాధ్వీ ప్రోల్లసద్రూపిణీ
టీ. వీ. భాస్కరపాలినీ హరివధూశతీ భార్గవీ; బ్రోవవే. ౪

శా. శ్రీవై నందునఁ గామితార్థములునికొనెవించు భక్తాళికెం
తోవేడ్కొదయ నేతువంచుమదియందొక నమ్మినిన్వేడితికొ
దై వారక సకలేస్పితార్థములు నిత్యం బిచ్చుచుకొ బ్రోవవే
టీ. వీ. భాస్కరపాలినీ హరివధూశతీ భార్గవీ మ్రొక్కెదన్.

శా. నీవెవ్వారిని లోకమందునను రాణింపంగ సత్ప్రేమతోప్రే
బ్రోవకొజూతువా వానిమందిరమునకొబొల్పొందగానుందు
కావే తద్గతిమద్గ్రహంబునను వేడ్కల్ మీఱభాసిల్లుమా
టీ. వీ. భాస్కరపాలినీ; హరివధూశతీ; భార్గవీ మ్రొక్కెదన్.

మ హా స ర స్వ తి.

శా. శ్రీవాగ్దేవి; సరస్వతీ; భగవతీ ఓ శ్వేతాంగి; రోలంబవే
ణీ; వీణాంచితపాణి పావనమతీ ఓ నిర్మిద్రవిద్యాఖినీ
దేవారాధితపాదపద్మయుగళీ ఓ దివ్యాంబుజాతేక్షణీ
టీ. వీ. భాస్కరపాలినీ; విధివధూశతీ మ్రొక్కెదకొ బ్రోవవే.

శా. భావింపక ధర నేమహాత్మురసనకొ ఓ భాసిల్లెదో యాతఁడే
పో విద్వాంసుఁడనకొ దనర్చును సభాపూజ్యుండనకొ జెల్లున.

ట్టివస్త్రద్రసనాగ్రసీమను సతం శ బింపార వ ర్తింపుమా
టీ. వీ. భాస్కరపాలినీ విధివధూఢి శారదా మ్రొక్కెదన్.

శా. నీ వేనాపయిఁగూర్చిఁ జూపినయెడన్ శ నిక్కంబుగా సంపదల్
పేవేగన్ బడయంగలన్ ధరణిలోఁ విఖ్యాతి నార్జింతుమే
తావిజ్ఞానముగాంతుఁ గావునమదీయాస్యంబునన్ నిల్వమా
టీ. వీ. భాస్కరపాలినీ; విధివధూఢి శారదా మ్రొక్కెదన్.

కవిసింహ. కాశీపతికవి,

బోచెలవీడు.

పీఠిక.

ఈ వైద్యప్రకాశిక శ్రీయుత టీ. వి. భాస్కర్, బి. యస్. సి., గారిచే రచింపబడినది. ఇందు రసాయనశాస్త్రమందలి ముఖ్యమైన ధాతువులయొక్కయు సుషధాతువులయొక్కయు పరిపూర్ణ శుద్ధులు వాని పరమాణుభారపరిమితులు, వానికి మిత్రశత్రుసమములైనట్టియు నధిమిత్రాధిశత్రువులైనట్టియు ద్రవ్యములను, రసాయనశాస్త్రమందించుకయు పరిచయము లేనివారలకు సయితము విశదముగాఁ దెలియునట్లు వివరింపఁబడినవి.

మఱియు నాయుర్వేదమునందుఁ బ్రచారము గలవృక్షములలోఁ బెక్కువృక్షముల నరువదికంటె నెక్కువ గణములుగ విభజించి యాయాగణములందుఁ బ్రాముఖ్యమైన వృక్షనామధేయముతో గణసంజ్ఞ గావింపఁబడినది. ఈగణవిభాగమువలన ననేకోపయోగంబులు గలవు.

మఱియు చరకాచార్యులవారు తమ చరకమందు వివరించిన యేఁబదికల్పనములకంటె నారుకల్పనము లిందధికముగ నున్నవి. కల్పనమనఁగా నౌషధవిభాగము. ఏవ్యాధికి నిన్నియౌషధము లుపయోగించు ననుటయే కల్పనశబ్దముయొక్క

ముఖ్యాంథము గాన నీగ్రంథమునందు నెక్కువగా వివరించిన
యాదుకల్పనములవలనఁ బ్రపంచమున కెంత సహాయకార
ములో నిర్ణయించి వ్రాయనక్కర లేదు.

ఇంతియేగాక యాయుర్వేద మనుసరించియు నాంగ్లేయ
రసాయనశాస్త్ర మనుసరించియు ధాతువులలో విచిత్ర ధాతు
వులగు రస, గంధకాదులనుగూఁజించి దృష్టాంతదార్శాంత్యము
లతో విపులముగా వైవానియుషద్రవమునుండి లోకము
హానిఁ జెందకుండుటకై మూడు గొప్పవ్యాసము లిందుఁ జేర్చు
బడియున్నవి. ఈగ్రంథకర్త యిట్టి ఘనమైన యాయుర్వేద
వైద్యపరిశ్రమచే దేశసేవార్థమై శ్రద్ధతో ననేకమహాష
ధంబు లొనర్చియున్నారు. కావున నాయుర్వేదాభిమాను
లెల్లరు వీరియాషధములఁ గొని సేవించి యారోగ్యముఁ బడసి
వీరియాయుర్వేదవైద్యోద్యమము నభివృద్ధి సేయుదురు గాక.

ఇట్లు,

కవిశరభ వేంకటకృష్ణకవి.

శ్రీ వైద్యప్రకాశిక

1. పా ర ద ము.

ధాతువులలో నెల్ల బారద మొక్కటియే ద్రవరూపముగ నున్నది. ఇది సంయోగస్థితిలో ససంయోగస్థితిలో సహితము లభించును. అసంయోగస్థితిలో బారదపు ఖనులరంధ్రములలో గోళాకారమగు అణువులవలె లభించుచున్నది; సంయోగస్థితిలో పారద మేళనమగు రజతముతోనైనను, గంధకమిశ్రితముతోనైనను దొరుకుచున్నది. గంధకమిశ్రితముతో దొరుకు పారదమునకు “పారదగంధకిదము” (Mercury-Sulphide) అని పేరు. ఇది గనులలో విశేషముగ జిక్కును. మఱియు స్వచ్ఛమైన పారదము “పారదగంధకిదము” లో నుండియే తీసి అంగడులలో విక్రయించుచున్నారు. ఆశుద్ధ పారదము మిగుల వేగముగల చలనస్వభావము గలదియు, మినమిన మెరయు కాంతియు గలదియై రజతమువలె దెల్లగ నుండును. దీనియణువులు గోళాకారము. అపరిశుద్ధపారదము కాంతిహీనమై గోళాకారము లేనిదియై పాత్రను స్పర్శించుటయే గాక, ప్రపహించునపుడు సయితము “త్తోక్”త్తో పాత్రనంటుచు వచ్చును.

ఈపారద మితర ధాతువులతో గలియుస్వభావము గలది యగుటచే బారదమును విక్రయించువారు తమలాభమునకై

దానిలో వంగము (Tin) సీసము (Lead) యసదము (Zinc) అను ధాతువుల మిశ్రము చేసి యమ్ముచున్నారు. ఇట్లు మిశ్రితమైన పారదమును వడియబోసి త్రివంగము (Tin, lead and Zinc) లను వేరుచేయవచ్చును. ఎట్లనిన: ఉన్ని బట్టతో నైనను “షామాయి” యను చర్మముతోనైన బారదమును వడియబోసినచో త్రివంగములే గాక ఇతరమాలిన్యములు గొన్ని అనగా ధూళి, మన్ను మొదలగునవి తొలగిపోవును. ఈ త్రివంగములు, ధూళి, మృత్తిక షామాయిచర్మరంధ్రము లలోనుండి బయటికి వెడలజాలవు. కావున వైననే యుండును; పారదము మాత్రము క్రిందికి దిగును. కాని యిదియును పరిపూర్ణశుద్ధమైనది కాదు. పారదమును పరిపూర్ణముగ శుద్ధిచేయుట కష్టమే. అయినను దానితోకలిసియుండు నితర ధాతువుల నొకించుకయైన లేకుండ సాధ్యమైనంతవరకు శుద్ధిచేయుట యెట్లనిన: పారదమును సజ్జలనత్రికామ్లము (Dilute Nitric Acid)లో నై దారుపర్యాయములు భావనచేయుచు తఱుచుగ గలియబెట్టుచు శుద్ధజలముతో గడిగినయెడల దానియందలి నితర ధాతువులన్నియు నత్రికామ్లములో కరిగి శుద్ధపారదమే నిలుచును.

ఇట్టి శుద్ధపారదమును రసయోగములలో వాడుకొనుట సమంజసము.

శుద్ధపారదపుపరీక్షలు:—

1. శుద్ధపారదమును గొంచెము వెచ్చచేసిన. ఉత్పాతము (Sublimation) వలన నిశ్శేషముగ శీతలప్రాంతమున

కెగురును పారదము మలినముతో గలసియున్నప్పుడు ఉత్పాదముచలన నది యెగిరిపోగా మలినము నచట నిలుచును.

2. మరియు శుద్ధమైనపారదమును ప్రవహింపజేసినచో గోళాకారరూపముతో “తోక” వీడక చలించును.

శుద్ధపారదము వాసనలేకయు, రుచిలేకయు, రజతము యొక్క కాంతిగలదియై ద్రవరూపమున నుండును. ఇది యించుమించుగ నీటికంటె పదమూడున్నర (13½) రెట్లు బరువయినది. ఈపారదము హరినము (Chlorine) తో గాని, అదము (Iodine)తో గాని, గంధకము (Sulphur)తో గాని, స్ఫురము (Phosphorus) తో గాని కలసిన భస్మమగును; అది యితరధాతువులతో గలసిన మేళన (Amalgam) మగుచున్నది. ఈ గుణములనుబట్టి స్వర్ణరజతములను వాని వాని గనులలోనుండి విడదీయుటకు నెక్కువ యుపయోగకర మగుచున్నది.

పారదమువలని యుపయోగములు:—

1. స్వర్ణరజతచూర్ణములతో పారదమున కలిపిన పారద మేళనమైన స్వర్ణము, రజతము ముద్దగట్టును. ఆముద్దను రిటార్టు (Retort) అను యంత్రములో నుంచి వెచ్చచేసినచో పారదము మాత్ర ముత్పాతమువలన స్వర్ణరజతములను వీడి పోవును. శుద్ధస్వర్ణరజతములు మాత్ర మే శేషించి యుండును మేళనమైనట్టి పారదమును సయితము వ్యర్థముగ పోనీక గాజు

కుప్పెల (Receivers) వంటి యంత్రములను శీతలప్రదేశము లందుంచి వానిలో పారదమును ప్రోగుచేయుదురు.

2. వంగపారద మేళనము అద్దముల జేయుటయం దుపయోగించుచున్నారు.

3. మఱియు నాపారదమును సర్వసాధారణముగ “ఉష్ణతామాపకములు” (Thermometers) చేయుటయందు.

4. “వాయుభారమాపకములు” (Barometers) చేయుటయందు నుపయోగపడుచున్నది.

పారదము సీమసున్నపు సన్ననిచూర్ణముతోను, క్రొవ్వు తైలము మొదలగు పదార్థములతోనైనను బాగుగ గలియబెట్టినయెడల, చలనస్వభావము వీడి యాయాపదార్థములలో జీర్ణమగును. ఇట్టితరవస్తువులలో జీర్ణించుటయే “పారద మారణమని” యందురు.

పారదగుణములు:—

1. ద్రవరూపకముగనున్న పారదము(థాతువు)మానవ శరీరమునకు నించుక యుపయోగము నేయదు. ఈవిషయమును బాగుగ గమనింపవలయును.

2. పారదము భారమైనవస్తువు వగుటచే బైకి బోవు ఆంత్రములను నెక్కజాలదు. అది నీటికన్న పదమూడున్నర రెట్లు భారమైనదని యిదివరకే వ్రాసియున్నాము. ఈవిషయమిట్లుండ కొందరు రసాయనశాస్త్రతత్వమెరుగని దేశీయ వైద్యులు, సామాన్యప్రజలును పచ్చిపాదరసమును రోగ

నివారణమునకై విశేషముగ వాడుచున్నారు. పచ్చిపాదకస నేవనవిషయమునుగూర్చి కొన్నియంశము లీక్రింద వ్రాయు చున్నాము: పచ్చిపారదమును నేవించిన ఆంత్రములనుండి పైకి పోవుకొలను (Ascending Colon) ద్వారమువరకు దిగి యచట నిలుచునేకాని యచటనుండి పైకిపోవు కొలనుమాగ్గ ముగ బైకి నెక్కజాలదు. ఒకవేళ యది మలముచే త్రోయ బడుచు ఆమార్గమునుండి వెలువలకు వచ్చినను ధాతురూపక ముగ నే యుండంననగా ఆహారము జీర్ణమయినట్లు పారదము జీర్ణము కానేరదని ముఖ్యాశయము.

పారదదుర్గుణములు:—

పారదము నేవనచేతను, పారదమిశ్రితయోగముల నేవనచేతను విపరీతమైనగుణములు సంభవించుచున్నవి. ఎట్లన, నిది రక్తాభిసరణమండలము (Circulatory system) లో జొచ్చి కేశనాళికమండలము (Capillary system) నెల్ల తనశక్తిచే ఉద్రేకపెట్టు. ఇది ముఖ్యముగ నుమ్మి నూరజేయు గ్రంథులపైన పనిజేయును. ఈగ్రంథులు జిహ్వాకు నిరుప్రక్కల క్రిందుగ బొదగబడి యున్నవి. ఇవి సాధారణముగ నెల్ల ప్పుడు నుమ్మి నూరజేయుచుండును. అవకాశము గలిగినప్పుడు మరింత తీవ్రముగ బనిజేయును. అదెట్లనిన మనకు ఇష్టము వచ్చిన భోజనమునే గాని, పదార్థములనే గాని, పులుపువస్తువులనే గాని మదిని దలంచిన మాత్రమున నోట నీరూయట సహజమే కదా? ఇట్టి సుకుమారమైన గ్రంథులను మిగుల

నుద్రేకపరచుశక్తి పారదమునకున్నట్లు తత్సేవనవలన సంభవిం చెడు సుఖరోగమే ప్రత్యక్షప్రమాణము. కావున నీవిధముగనే శరీరములోనుండెడి యితరావయవములంగూడ కొద్దిగనో గొప్పగనో యుద్రేకపరచుననుటకు సందియమా?

మరియు నీపారదము రూపభేదములను జెంది దీపనము (Stimulant) ను గలుగజేయుటయే గాక కొన్నిగుణములను సయితము గలుగజేయుచున్నది. ఒకప్పుడు దీపనము నొకప్పుడు గాఢవిరేచనము (Cathartic) నొకప్పుడు ఋతుప్రదము (Emmenagogue) మొదలగువానిని గలుగజేయును. మరియు నిది చర్మవ్యాధులందు లేపనమువలన లాభమును కలుగజేయుచున్నది. కావున నిది ఆయుర్వేదౌషధములందు సర్వసాధారణముగ బెక్కుకల్పములలో కలియుచున్నది. ఇట్టి యుపయోగాతిశయముచే నీపారదమునకు విశేషప్రఖ్యాతి కలిగినది.

చిరకాలముగ నీపారదమును సుఖరోగములలోకూడ విశేషముగ వాడుచున్నారు. ఇది నిజముగ సుఖవ్యాధులకు జ్ఞానమయుడైన వైద్యునిచేతి రామబాణమువంటిది. కాని యది యనుభవవిహీనవైద్యునిచేత నున్నచో రోగములనివారణ మొనర్పకపోవుటయే గాక అధిక ప్రమాదముల సయితము సంభవింపజేయుచున్నది. ఈయభిప్రాయమునే ఆయుర్వేదప్రవీణులు నుడివియున్నారు. పారదము స్వాభావికముగ దీపనకారి కాన దీనిసేవనవలన దీపనగుణము క్రమముగా స్థాపితమగును. ఇట్లు స్థాపితమైన దీపనము సుఖరోగజనితవైషమ్యమును ప్రతి

ఘటించు(incompatible)ను. అప్పుడా వైషమ్యము నశించును. లేదా మూత్రపురీషములద్వారా బయలు వెడలును. ఎవరియభిప్రాయము లెట్లుండినను, పారద మేవిధముగ శరీరముపై పని చేసినను, సుఖరోగములందు ముఖ్యముగ సవాయి (Syphilis) రోగమందు పారదమును కడు జాగ్రతతో వాడిన ఉత్కృష్ట మైనఫలములు కలుగుచున్నవి.

పెక్కుసంవత్సరములనుండి నాయనుభవములోనున్న యొకవిషయము నిట వివరించుచున్నాను. అదెద్దియనః— మన మాయుర్వేదమందు వాడుద్రవ్యములలో పారదము ప్రాముఖ్యమైనది. దీనిని ఎంతజాగ్రతగ వాడవలసియున్నదో యంత యజాగ్రతగ పలువురు విద్యావిహీనులు వాడుచున్నందువలన రోగబాధపడువా రొకపాలు, ఇట్టి అజాగ్రతసేవన వల్ల ప్రతికూలించి దుర్గుణములచే బాధపడువారు రెండు పాళ్లుగ గానవచ్చుచున్నారు.

పారదకార్తికులశరీరమున పారదము రెండువిధములుగ జీర్ణమగుచున్నది:—

(1) కార్తికులు దానినంటుటచే శరీరసూక్ష్మరంధ్రములనుండి లోపలికి పోవుటవలనను, (2) ఆవిరి రూపకమైన పారదమును పీల్చుటవలనను, ఇట్లు శరీరములో రెండువిధంబుల జీర్ణమగుచున్నది.

కార్తికుల కీవిధముగ జీర్ణించిన పారదము అనేక ప్రమాదవ్యాధులను గలిగించినట్లు పెక్కునిదర్శనములుగలవు.

ఈ పాఠము చాలవరకు నాడీమండలము(Nervous-System) ను దుర్బలము జేయుచున్నది. నాడీమండలదుర్బలలక్షణము లెవ్వయిన:- వేపథు (వణుకు = Shaking Palsy) మత్త తలత్రిప్పుడు (Vertigo) జ్ఞాపకశక్తిహీనము (Loss of Memory) మస్తీష్కరోగము (Cerebral disorders) మొదలగునవి. వీని పర్యవసానము మోక్షమే. ఇట్టిగుణములు గనబడినతోడనే యావ్యాధిగ్రస్తులు చికిత్సలు సలిపి పాఠకర్తను చాలించుట మేలు. అట్లు సేయరేని మరికొన్ని అపాయకరమైన వ్యాధులు ప్రత్యక్షమగును. అవి యెవ్వయిన:- (1) సంధిదోషము (Delirium), (2) అపస్తారము (Epilepsy), (3) సన్యాసరోగము (రుద్రవాతము = Apoplexy) మొదలయిన దుష్టవ్యాధులు. ఇవి మారక హేతువులనుట తప్పదు. పాఠకర్తమువలన ప్రాణహాని యగుననుతలంపుతో పాఠకర్త మొనర్చిన పాపము సంభవించునని మతసంబంధమైన ధర్మమును కల్పించియున్నారు. మరియు హేమక్రియకు (ఘీమియా) బ్రాముఖ్యమైనవస్తువు పాఠమనియు, దానితో గృహముల యందు పుటములు మొదలగునవి చేసినచో ఆయాగృహముల యందే గాక తత్ప్రాంతములలో నుండుజనులకు సయితము పాఠమువలన ప్రాణహానికలుగునను నుద్దేశ్యముతో గృహములందు హేమక్రియను నిషేధించవలయునను నభిప్రాయముతో హేమక్రియవలన గలిగినపాపముతో వంశము నాశనమగునను కల్పనము గావించి దానిని మతధర్మములలో

నిషేధించియున్నారని పలువురి యభిప్రాయము. ఏది యెట్లుండి నను రసతత్వమును నెరుంగుట యావశ్యకమైన యంశము.

ఈ దిగువ మరికొన్ని పారదదృగణములు వ్రాయు చున్నాము. పారదభస్మములు, పారదలవణములు, పారదసిం దూరము మొదలగునవి యనేకవిధములచే జేయబడును. అందు గంధకమిశ్రితమయినయోగములే కించిత్తు హానికరము లైనవి. మిగతవి మిగుల హానిజేయునవి. ఇదివరకు నాడీమండ లమునకు గలుగజేయు ప్రమాదములను వ్రాసియున్నాము. ఇక శ్వాసమండలమునకు, జీర్ణకోశమునకును జేయు లాభనష్ట ములను వివరించుచున్నాము:— (1) పారదము ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసోపకరణములగు నూపిరితీత్తులను ద్రవింపజేయును. (2) మరియు నిది యాంత్రముల(ప్రేగుల)లోని యామరాశి, పై త్య రసము (Bile), లాలాజలము (ఉమ్మినీరు=Saliva), నోటనుండు శ్లేష్మము, మధురరసము (Pancreatic juice) ఆరోగ్యస్థితికి నవ సరము. వీనిని లోపింపజేయుటయే గాక ఉపిరితీత్తులను, మాత్రనాళమును, కనురెప్పలను నేత్రములను కప్పియుండు పొరను (Conjunctival membrane) నెమ్మెక్కజేయును. మా త్రము నధికముగ స్రవింపజేయును. స్త్రీలకు ఋతుస్రావ మధిక మొనర్చును. చర్మమును తేమగను నుష్ణముగను జేయును. కావున పారదము సర్వేంద్రియములందు, సర్వావ యవములందు, సర్వకోశములందు వ్యాపించుచున్నదని పై యంశములవలన తెల్లంబగుచున్నది.

రససేవనవలన గలుగుచిహ్నములు:—

సాధారణముగ గ్రంథులు వాచును. ఆగ్రంథులు గట్టిపడి, వైకుబికి గానవచ్చును. లాలాగ్రంథులందును, నోట నుండు శ్లేష్మపుకుదుళ్ల (Mucous follicles) యందును దీని గుణ మెక్కువగ గనిపించును. నోరు చెడి ద్రవించును. దానిని సేవింపగనే మొదట చిగుళ్లు వాచి నొప్పిగా నుండును. చిగుళ్లు రోజాపుష్పవర్ణముగ మారును. దంతములనంటియుండు చిగుళ్లయంచు లెఱునై యుండును. వరుసగా నోరంతయు చెడి నాలుక వాచును. జిహ్వా తామ్రపుచిలుము రుచిగ నుండును. ఉచ్ఛ్వాసము దుర్గంధము గలదియై యుండును. చివరకు ఉమ్మి నూరజేయుగ్రంథులు సహితము వాచి నోటనుండి ఉమ్మి, శ్లేష్మము స్రవించుచుండును. ఒక్కొక్కతరి నేర్లకొలది యుమ్మి స్రవించును. ఇట్టిస్థితిలోనుండు వ్యక్తికి తగు మంచియాహార మిడనిచో శరీరముననుండు క్రొవ్వు కరిగి శరీరము క్షీణించును. ఈగుణములు శరీరప్రకృతి ననుసరించియు సేవించిన యాషధ మునుబట్టి యుండును.

కొన్నిరసౌషధములు నొక్కొక్కసందర్భమున జాతరరస మూరజేసెడిగ్రంథుల నుద్రేకింపజేయుచున్నవి. అప్పుడు నోరు మంటయు నొప్పియు గలిగియుండును. నాలుక రుధిరరుచి కలిగి యుండును. గొంతు బిగిసికొనియున్నట్లుండుటయే గాక మంట గలిగియుండును. మొగము రక్తము గ్రమ్మియుండును. ఒకానొకప్పుడు మొగము వాచియుండును. వమనము విరేచనము సయిత మగుచుండును. తరచుగ రక్తవమనవిరేచనములు సంప్రాప్త మగుచుండును. ఎట్టిపదార్థములు భక్షించినను వమనము

అధికమగుచుండును. మరియు మూత్రనాళములో మంటయు మూత్రకృచ్ఛము, నాడీబలహీన మగును, రక్తప్రవాహము తగ్గును, నాడి యతివేగముగ నుండును. ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాససంకటము హెచ్చును. కాళ్లు జేతులు శీతలముగ నుండును. లాల మధికముగ స్రవించును. తుదకు పరలోకము ఘటించును.

పారదము శరీరములో రెండువిధములుగ యిముకు నని యిదివరకే వ్రాసియున్నాము గదా ! అట్లు యిమికినపారద మొకప్పుడు బహిష్కార్యమండలము (Excretory organs) నుండి వెలుపలికి నెట్టివేయబడుచున్నది. ఇట్లు నెట్టివేయబడిన పారదము రక్తములో, స్వేదములో, ఉష్ణిసీరులో, పైత్య రసములో, మూత్రములో గనబడుచున్నది. మరియు నొకప్పుడు శరీరములో ధాతురూపకముగ నిలిచియుండును. నిలువ బడిన యాపారదము అస్థులలోను, మెదడులోను, కాలేయము (liver) నూపిరితిత్తులలోను, కణమల ధాతుపదార్థములోను (Cellular-tissue) గనబడుచున్నది.

ధాతురూపముగా నున్న పారదమువలన ప్రయోజనములేదని పూర్వమే వ్రాసియున్నాము. ఇది జీర్ణము కానేరదు. క్రిందికి నాటంకము లేకయే దిగునుకాని పైకి నెక్కజాలని హేతువుచే పైకిపోవు కొలనుద్వారముదగ్గరకు వచ్చి యచటనే యది భస్మమై యామ్లజనిదము (Oxide)గా మారువలకు నుండును. ఆమ్లజనీకరణ మాకొలది (Oxidation)లవణముగ మారి, జీర్ణించి, అనేకవికారములను బుట్టించు. కనుక వైద్యులు వైద్యేతరులు ధాతురూపకముగా నున్న పారద

మును వాడుట, నేవించుట నిష్ప్రియోజనమని, భవిష్యత్కాలమునకు అనేకయుపాధులకు కారణభూతమని నమ్మి వీనినేవలన మానుకొనుట సమంజసము.

దీర్ఘరోగములలో చిన్నచిన్న రసౌషధమాత్ర లుపయోగించుచున్నారు. వీనినే దోషఘ్నము (Alteratives) లని యందురు. అగ్నిమాంద్యము (Dyspepsia), వాతరక్తము (Gout), చర్మవ్యాధులు, గండమాలలు (Scrofula) మొదలగు వ్యాధులలో రసభస్మము (Calomel) నకంటె “పారదమారణము” నెక్కువ యారోగ్యము జేయుచున్నది. ఏలయన రసభస్మము జీర్ణమండలమున, ప్రేగులలోను తీవ్రముగ పని జేయుచున్నది, కావున శరీరప్రకృతిని ఆరోగ్యస్థితికి మార్పుటకు రసభస్మమంత శక్తిగల దోషఘ్నములు వాడుట యనవసరము. “పారదమారణము” రసభస్మమువలె తీవ్రత లేక శాంతముగ శరీరప్రకృతిని యారోగ్యముగ మార్చును. అది వసిబిడ్డలకు సయితము విశేషముగ మేలుజేయును.

సూచన: పాదరసప్రయోగము కొందరు అజ్ఞానముచే అనుచితముగ వాడుచు ప్రమాదములు కలిగించుచున్న యంశము క్రొత్తది కాదు. కావున దాని సుగుణదుర్గుణములను సూచింపజేయుచు అది ప్రత్యవయవముపై పనిజేయు విధానములను క్లృప్తముగ వ్రాసియున్నాను. ఇతరాంశములను చికిత్సాగ్రంథములందు జూడనగును.

శ్రీ వైద్య ప్రకాశిక.

2. పదార్థ విజ్ఞానము.

ప్రపంచములో నిష్పటివఱకు గనుగొనిన మూలద్రవ్యము లెనుబడికంటె నెక్కువగా నున్నవి. కాని మన యాయుర్వేదములో జిరకాలమునుండి వాడుచున్న కొన్నిద్రవ్యములలోనుండు మూలపదార్థముల గొన్నిటిని మాత్రమి క్రిందిపట్టికయందు వివరించుచున్నాము.

ప్రపంచములోని మూలద్రవ్యములన్నియు (Elements) రెండువిధములుగా విభజింప బడియున్నవి. అందొకటి ధాతువు (Metal), రెండవది యుపధాతువు (Non-metal). ఈ రెండు ధాతువులలో నొక్కొక్కటి ఘనరూప (Solid)ముగను, ద్రవరూపముగను (liquid), వాయు (gas) రూపముగ నిట్లు మూడురూపములతో నుండును. వీటిలో రెండు మూలపదార్థములు విచిత్రములైనవి. అందొకటి పారదము. ఇది ధాతువు వై ద్రవరూపముగా నున్నది. రెండవది తాలము (Arsenic) ఇది భౌతికవికారము లన్నిటియందు ధాతువువలెనుండియు రసాయనవికారములన్నిట నుపధాతువువలె నుండును. హేమక్రియావాదు లీరెండిటికి నెక్కువప్రాముఖ్యత నిచ్చియున్నారు.

ఈవ్యాసమునం దుపయోగించు ప్రతిద్రవ్యమునకు సౌకర్యార్థమై యాంగ్లేయనామమును మఱియు నది ధాతు వైనదియు నుపధాతువైనదియు, ఘన, ద్రవ, వాయురూపమైనదియు, వానివాని పరమాణుభారము దెలుపబడును.

ఆణువులు - పరమాణువులు.

ప్రపంచమునంగల జడాజడాత్మకములైన సర్వవస్తువుల నేకములైన యణువులచే గూర్పబడి యున్నవి. ఆ యణువులు మిగుల చిన్నవియగుటచే దృష్టికి గానుపింపవు. ప్రతి చిన్నవస్తువునందునైతే మణువు లపరిమితముగా నున్నవి. ప్రతి యణువు సాధ్యమైనంతవఱకు విభజించుటకు దగియుండునని భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. ఇట్లణువులనుండి విభాగింపబడుచు వచ్చినయణువులనే పరమాణువులని యందురు. మూలద్రవ్యములుకూడ పదార్థములై కావున వానియందనేకాణువులుండుననుటకు సందియము లేదు.

మూలద్రవ్యములలో నన్నిటియందు నుదజని (Hydrogen) యనువాయువు బహు లఘువైనది. ఇది గాలి కంటె (14.5) పదునాల్గున్నరరెట్లు లఘువైనది. ఇది మిగుల తేలికయైన వాయువగుటచే దీని ననుసరించి యితరపదార్థముల పరమాణుభారతారతమ్యత నిర్ణయింపబడినది. ఈ యుదజని వాయు వన్ని వాయువులకంటె చాలా తేలికగలదనుటచే దానితారతమ్యగరిమను నొకటిగా నిర్ణయింపబడెను. ఈవిధ

ముగ నీయుదజని ననుసరించి సమ స్తపదార్థముల తారతమ్య గరిమ కనిపెట్టిరి. ఆ తారతమ్యగరిమకే పరమాణుభార మను చున్నారు. అనగా నుదజనికంటె ప్రతిమూలద్రవ్య మిన్ని భాగము లెక్కువ భారముగా నున్నదనుటయే ఆయాద్రవ్య ముల పరమాణుభారమని తెల్లమగుచున్నది. ఉదజనికంటె వేరొక మూలద్రవ్య మిన్ని భాగము లధికముగ బరువున్న సంగతి నెఱుంగువిధ మెట్లన నొకచిన్న పాత్ర నిండనింపిన ఉదజని యొకతులమెత్తున్న దనుకొందము. అదే పాత్రయందు నాప్లు జనిని నింపి తూచినచో 16 తులముల భారమగును. అదే పాత్రనిండ నత్రజని (Nitrogen) ని, హరినము (Chlorine) ను నింపి తూచిన నుదజనికంటె నత్రజని పదునాల్గుభాగములు హరినము ముప్పదైదుభాగములనరభారము తూగును. దీని వలన దేలినసారాంశ మేమన నుదజనికంటె నాప్లుజని 16 భాగములు నత్రజని 14 భాగములు హరినము 35.5 భాగము లెక్కువ బరువుగానున్నవని స్పష్టపడినది. ఈవిధముగనె పదార్థ శాస్త్రపారంగతు లితరమూలపదార్థముల పరమాణుభారము నుదజనిసాయమున సాధించియున్నారు. ఈవ్యాసము పట్టిక యం దుదహరించిన భారములవలన నేయే పదార్థ మెంతెంత భార ముండునను నంశమును వాటియంతరము విస్పష్టమగు చున్నవి.

సంఖ్య	మూల ద్రవ్యములు.	ఇంగ్లీషు పేరు.	ధాతువు లేక ఉపధాతువు	ఘన, ద్రవ, వాయు రూపము.	పరమాణు భారము ఉదజని=1
1	స్ఫుటము	అలుమినియం	ధా	ఘ	27
2	తాలము *	ఆల్మినిక్	ఉ	ఘ	75
3	టంకము	బోరన్	ఉ	ఘ	11
4	హరినము	క్లోరిన్	ఉ	వ	35.5
5	ఖటికము	కాల్షియం	ధా	ఘ	40
6	కర్బనము	కార్బన్	ఉ	ఘ	12
7	తామ్రము	కాపర్	ధా	ఘ	63.5
8	లోహము	ఫెర్రిక్	ధా	ఘ	56
9	ఉదజని	హైడ్రోజిన్	ఉ	వ	1
10	పారదము *	మెర్క్యురి	ధా	ద్ర	200
11	పొటాసియం	పొటాసియం	ధా	ఘ	39
12	నత్రజని	నెట్ట్రోజిన్	ఉ	వ	14
13	సోడియం	సోడియం	ధా	ఘ	23
14	అమ్లజని	ఆక్సిజన్	ఉ	వ	16
15	సీసము=నాగము	లెడ్	ధా	ఘ	207
16	స్ఫురము=భాస్వరము	ఫాస్ఫరస్	ఉ	ఘ	31
17	గంధకము	సల్ఫర్	ఉ	ఘ	32
18	వంగము, తగరము	టిన్	ధా	ఘ	118
19	యసదము=తుత్తునాగము	జింక్	ధా	ఘ	65
20	రజతము	సిల్వర్	ధా	ఘ	108
21	స్వర్ణము	గోల్డ్	ధా	ఘ	197

* వీని వివరీతగుణము లిదివరకే చెలిసియున్నాము.

1. గాలి:—

గాలిలో న నేకములైన వాయువు లున్నవి. ముఖ్యముగ అష్టుజని, నత్రజని, యీ రెండు వాయువులు విశేషముగ నున్నవి. ఈ రెండిటితో సహా బొగ్గుపులుసువాయువు (Carbon Dioxide) నీటియావిరి, పొగ మొదలైన వ నేకవాయువులు కూడ నున్నవి కాని యివి బహుస్వల్పముగ నున్నందువలన లెక్కింపలేదు.

అష్టుజని ... 1 భాగము

నత్రజని ... 4 భాగములు

వాయుమండలమంతయు నీ రెండు వాయువులచే నానరింపబడి యున్నది.

2. నీరు:—

నీటిలోను గాలిలోనున్నట్లు అనేక ద్రవ్యములు కలిసి యున్నవి. సముద్రజలములో లవణము కలిసియున్నది. తటాకములు, చెరువులు మొదలగువానిలో ఖటికము, బురద, మట్టి మొదలగు ననేకమలినములు, ఇతరపదార్థములు కలిసి యున్నవి వర్షోదకము, ఊటనీరు శుద్ధమైనవి. ఇట్టి శుద్ధోదకములో రెండు మూలద్రవ్యము లగువాయువు లున్నవి. ఒక నీటియణువును విభాగించి చూచిన మన కీరెండు వాయువు లున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నవి.

2 ప. అ. ఉదజని ... 2 ప. అ. భా.

1. ,, అష్టుజని ... 16 ,,

అనగా రెండుపరమాణువుల యుదజని యొకపరమాణువు అష్టుజని ఉన్నది. మొత్తము మూడుపరమాణువులు. ఉదజని యొక్కపరమాణు భారమొకటని యిదివరకే వ్రాసియుంటిమి. కనుక రెండుపరమాణువుల భారము రెండుగను, అష్టుజని పరమాణుభారము 16 గని యిదివరకే చెప్పియుంటిమి. వీని భారములన్నియు గూడ పట్టికలో వ్రాసియున్నాము. ఒక యణువు జలము 18 పరమాణువులభారమని తెలియవచ్చుచున్నది. నూరుతులముల నీరులో 85.864 తులముల ఆష్టుజనియును 11.136 తులముల యుదజని యున్నదని రసాయన శాస్త్ర వేత్తలు కనిపెట్టి నిర్ణయించియున్నారు.

3. హైడ్రోక్లోరిక్ ఆసిడ్ = ఉదజహరికామ్లము:—

ఇది యొకవిధమైన ద్రావకము. ఇందులో రెండు వాయువులైన మూలద్రవ్యములు గలవు.

1. ప. అ. ఉదజని ... 1 ప. అ. భా.

1. ,, హరినము ... 35.5 ,,

ఒక్కయణువు ఈపదార్థములో నొక్కపరమాణు వుదజని, ఒక్కపరమాణువు హరినము గలవు. వానివాని పరమాణు భారము కూడ కనపర్చియే యున్నది. వానిమొత్తము 36.5 అనగా ముప్పదియారున్నరతులముల యుదజహరికామ్లమును తీసుకొన్న దానిలో నొకతులము ఉదజనివాయువు ముప్ప దైదున్నరతులముల హరినముండునని తెలిసికొనవలయును. ఈవిధముగనే యన్నిద్రవ్యములలోనున్న మూలద్రవ్యములను వానివానిపరిమితియు తెలియవచ్చుచున్నది.

4. నైట్రికు ఆసిడ్ = నత్రీకామ్లము:—

దీనిని షోరాతేజాపని వ్యవహరింతురు. దీనిలో వాయు త్రయమూలద్రవ్యములు గలవు. ఒక అణువు పదార్థములో

1.	ప. అ.	ఉదజని	...	1	ప. అ. భా.
1.	„	నత్రజని	...	14	„
3.	„	అమ్లజని	...	48	„

ఈ ప్రకారముగ నున్నవి. పై నెం|| 2,3 లో దెలియజేసిన ప్రకారము దీనిలో గూడ యదేవిధముగ పరమాణువులు, మూల పదార్థములు, పరమాణుభారములు గలవని యెరుంగవలయును.

5. సల్ఫూరిక్ ఆసిడ్ = గంధకీకామ్లము:—

దీనిని గంధక తేజాపని వ్యవహరింతురు. దీనిలో మూడు మూలద్రవ్యములు గలవు. ఒక అణువు పదార్థములో

2.	ప. అ.	ఉదజని	...	2	ప. అ. భా.
1.	„	గంధకము	...	32	„
4.	„	అమ్లజని	...	64	„

6. పటికి, తువరి = ఆలం:—

ఇది రెండు పదార్థముల సంయోగముచే నైన వస్తువు (1) పొటాసియం సల్ఫేట్ (2) అలుమినియా సల్ఫేట్. ఈ రెంటిలోను నాల్గు మూలద్రవ్యము లున్నవి.

(1) పొటాసియం సల్ఫేట్ లో:—

2.	ప. అ.	పొటాసియం	...	78	ప. అ. భా.
1.	„	గంధకము	...	32	„
4	„	అమ్లజని	...	64	„

(2) అలుమినియం సల్ఫేట్ లో:—

2.	ప. అ.	స్ఫుటము	...	54	ప. అ. భా.
3.	„	గంధకము	...	96	„
12.	„	అమ్లజని	...	192	„

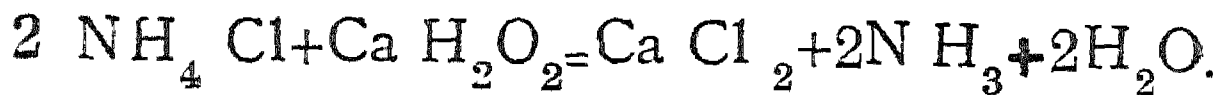
పటికిలో 24 పాళ్ల నీరు కలిసియున్నందున స్ఫటికీకరణమై (Crystal) యున్నది. దీనిని ప్రేల్చినచో దీనిలోనుండు నీ రావిరిరూపమున బోయి యాపటికి బత్తిసాలవలె పొంగియుండును. మరియు నది యంచులుగల తన (స్ఫటిక = Crystal) యాకారమును రూపమును వదిలి భిన్నరూపముచేత చూర్ణమై (amorphous) నిలుచును. ఇట్టి చూర్ణమును నీటిలో కరిగించినచో దాని పూర్వరూపము గనబడును.

7. అమ్మోనియా:—

అమ్మోనియా యన తడిసున్నములో ననసాగరమును జేర్చి రాచినతోడనే వెడలు గాటమగువాయువు. దీనిలో రెండు మూలపదార్థములైన రెండువాయువులు గలవు. ఒక యణువు అమ్మోనియాలో

1.	ప. అ.	నత్రజని	...	14	ప. అ. భా.
3.	„	ఉదజని	...	3	„

ఈ అమోనియా తడిసున్నముతో నవసాగరము జేర్చినంత మాత్రమున జనించువాయు వెట్టెనదియో వివరించు చున్నాము. నవసాగరమునకు పచ్చిసున్నపు సంఘర్షణము గలిగినంతనే యానవసాగరము దిమిడియున్న అమోనియా వేరగుటకు గారణ మేమనినః వివిధమైనవ్యక్తులకు బరస్పరాను రాగము మిత్రత్వము, అతిమిత్రత్వము, శత్రుత్వము, అతిశత్రుత్వము, సమత్వ ముండును. అవి తమతమ మిత్రసమాగమము లభించిన వానిని గలిసియుండును. అట్లుండ నొకప్పు డతిమిత్ర సమాగమము సిద్ధించినచో మిత్రుని వీడి అతిమిత్రుని గూడును. వ్యక్తులకువలెనే వస్తువులకు సయితము పరస్పరానురాగమిత్రాతి మిత్రాదు లుండును. వీనికి అతిమిత్రసంబంధము గలిగినచో మిత్రసంబంధము వీడి అతిమిత్రముతో గూడుకొనును. నవా సాగరమందున్న యమోనియా, హరినమును ద్రవ్యములలో హరినమునకును, తడిసున్నమునందున్న ఖటికము, అష్లుజని యను రెండుద్రవ్యములలో ఖటికమునకు నతిమిత్రత్వ ముండుటచే, నవసాగరమునకు తడిసున్నపుసంఘర్షణము గలు గగా యానవసాగరాంతర్గత హరినమునకు బరమమిత్రమైన ఖటికపుసంబంధము గలుగుటచే పూర్వమిత్రమైన అమో నియా సంబంధము వదలి ఖటికముతో గలిసి ఖటికహరిద మను మరొకపదార్థ మయ్యెను. ఈయంశము ఈక్రింది సమీకరణమువలన మఱింత స్పష్టమగును. 2 అణువుల నవ సాగరమును 1 అణువు తడిసున్నముతో సంఘర్షణము గావించినచో:—

రెండణువుల నవసాగరములోనుండు రెండు పరమాణువుల హరినము నొకపరమాణుఖటికముతో గూడి నొకయణువు ఖటికహరిదము (Calcium chloride) అగును. ఇక నవసాగరములో శేషించినవి రెండు సత్రజనిపరమాణువులు పది యుదజనిపరమాణువులు. ఈశేషములోని రెండు సత్రజని పరమాణువు లారుదజనిపరమాణువులు గలిసి రెండణువుల అమోనియా అగును. మిగత నాల్గుపరమాణువుల యుదజనితో ఖటికాక్సైడుము (Calcium Oxide) లో నున్న రెండు పరమాణు వాష్టజని కలిసి రెండణువుల నీరగును. (నెం. 2 చూడుడు.) నవసాగరము తడిసున్న మున జేరినచో దానినుండి (1) ఖటికహరిదము, (2) అమోనియా, (3) జలము అను మూడువస్తువులు సంభవించుచున్నవి. ఖటికహరిదము ఘన పదార్థ మగుటచే జలముతో గలిసి యడుగున నిలుచును. అమోనియా వాయురూపమగుటచే వైకెగసి వాయుమండలము జేరును.

8. నవసాగరము (సాల్ అమ్మోనియక్):—

దీనికే చూళికాలవణమని గ్రంథములందు నామము గలదు. దీనిలో మూడు వాయురూపకములైన మూలద్రవ్యములు గలిసియున్నవి. దీని యణుపదార్థములో

1. ప. అ.	సత్రజని	...	14 ప. అ. భా.
4. ,,	ఉదజని	...	4 ,,
1. ,,	హరినము	...	35.5 ,,

దీనికి అగ్నిసంబంధమువలన ఉత్పాతము ఘటించును. ఉత్పాతము జేందిన యా నవసాగరమును శీతలప్రదేశమందు గూడ బెట్టవచ్చును. ఇట్లు కూడ బెట్టబడిన నవసాగరమునకే నవసాగరపతంగమని పేరు. పతంగమనగా నెగురుట.

9. ద్రవరాజము. (అక్వారీజియా):—

ఇది మూడుభాగముల ఉదజహరికాష్టుము నొకభాగము నత్రికాష్టుము చేరిన యగును. వైనుదహరించిన ఉదజహరికాష్టుము, నత్రికాష్టుము, గంధకీకాష్టుమును మూడాష్టుములచే కరగని స్వర్ణము, ప్లాటినము సయితము ఈద్రవరాజముచే కరుగును. ఈకారణముచేతనే దీనికి ద్రవరాజమని పేరు పెట్టబడినది. దీనివిషయములు నెం||లు 3, 4 చూచిన సర్వము విశదమగును.

10. తాలకుటుంబము:—

అ. మనశ్శిల = (రియోల్ గర్)

దీనియందు రెండుపథాతువులు జేరియున్నవి. ఒకయణువు మనశ్శిలలో

2. ప. అ. తాలము ... 150 ప.అ.భా.

2. ,, గంధకము ... 64 ,,

ఆ. తాళకము = (ఆర్పి మెంట్)

దీనిలో సయితము మనశ్శిలలో నుండెడు మూలద్రవ్యములే చేరియున్నవి కాని గంధకాంశ మధికముగ నున్నందు

వలన నామ, రూపగుణము భేదము లున్నవి. అణువు తాళకములో

2. ప. అ. తాలము ... 150 ప. అ. భా.
3. „ గంధకము ... 96 „

ఇ. హరిదళము = (యెల్లో ఆర్పి మెంటు)

ఈషదార్ధము సయితము మనశ్శిలతాళకములో చేరినట్టిదే. దీనిలో సంతర్గతమయినవస్తువులు మనశ్శిలతాళకములలో నుండునవియె.

2. ప. అ. తాలము ... 150 ప. అ. భా.
5. „ గంధకము ... 160 „

11. శంఖపాషాణము = (వైట్ ఆర్సెనిక్):—

అను నీవస్తువుకూడ తాలకుటుంబములో చేరియున్నను నిందు గంధకము లేదు. ఇది ఆప్లుజనితో గలిసియున్నది. దీనియొక్క యణువులో

4. ప. అ. తాలము ... 300 ప. అ. భా.
6. „ ఆప్లుజని ... 96 „

ఈశంఖపాషాణము స్ఫటికీకరణమైన యద్దపు (Transparent) ముక్కవలె నుండును. దీనిని చాలకాలము గాలిలో నుంచి నచో అద్దపురూపము మారి చీని (enamel=opaque) దాని రీతిగ గనబడును. అగ్ని చే నిది కూడ యెగిసిపోవును. నవసా గరపతంగమువలెనే దీనిపతంగమును కూర్పవచ్చును.

12. సీమసున్నము = (చాక్) :—

దీనిలో మూడు మూలద్రవ్యము లున్నవి. అందొకటి ధాతువు. రెండవది యుపధాతువు. మూడవది వాయువు. ఒక సీమసున్నపుటణువులో

1.	ప. అ.	ఖటికము	...	40	ప. అ. భా.
1.	„	కర్బనము	...	12	„
3.	„	అష్టుజని	...	48	„

సీమసున్నములోనుండు మూలద్రవ్యము లదేహరిమాణముతో నత్తగుల్లలలోను, ముత్యపుచిప్పలలోను, ముత్యములలోను, పగడములలోను, సున్నపురాళ్లలోను, గ్రుడ్లపొచ్చెలలోను నున్నవి. కావున నివన్నియు రూపభేదములతో నుండుటయే గాని రసాయనగుణములందు భేద మించుకయు లేదు.

13. తడిసున్నము = ఖటికోదజాష్టుజనిదము:—

సున్నపురాళ్లను నెట్టిగా గాల్చిన పొడిసున్నమగుననియు పొడిసున్నమున నీరుబోసిన తడిసున్నమగుననియు నంద రెరంగినయంశ మే సున్నపురాళ్లవలెనే ముత్యపుచిప్పలు, ముత్యములు, పగడములు, గవ్వలు, మొదలగునవి యెట్టినగు వరకు గాల్చినచో పొడిసున్న మగుచున్నవి. ఇట్టి ముత్యపు చిప్పలసున్నమునకే శుక్తిభస్మమనియు, ముత్యములసున్నము నకు మకాక్తిభస్మమనియు, పగడములసున్నమునకు ప్రవాళ భస్మమనియు, గవ్వలసున్నమునకు వరాటభస్మమనియు చెప్పుట

గలదు. వీనినన్నిటిలో యవే మూలద్రవ్యములు సంఘట్టనమై యున్నవి. వైశుక్త్యాదులను దహించినప్పుడుగాని భస్మమొనర్చినప్పుడుగాని గలుగుచున్న పృథక్కరణమే మనవానిలో నుండు కర్బనము కొంత అష్టుజనిని స్వీకరించి మూలపదార్థమును వీడును. ఇది యీక్రింది సమీకరణమువలన మరింత స్పష్టమగుచున్నది.

$$\begin{aligned} & \text{ఖటికకర్బనితము} = \text{ఖటికాష్టుజనిదము} + \text{కర్బనద్వ్యష్టుజనిదము.} \\ & \left. \begin{array}{l} \text{ఖటికము 1 ప. అ.} \\ \text{కర్బనము 1 ,,} \\ \text{అష్టుజని 3 ,,} \end{array} \right\} = \left. \begin{array}{l} \text{ఖటికము 1 ప. అ.} \\ \text{అష్టుజని 1 ,,} \end{array} \right\} + \left. \begin{array}{l} \text{కర్బనము 1 ప. అ.} \\ \text{అష్టుజని 2 ,,} \end{array} \right\} \end{aligned}$$

కర్బనద్వ్యష్టుజనిదమునే బొగ్గుపులుసువాయు వందురు. ఇది వాయురూపముగ నున్నందున వాయుమండలములో జేరును. శుద్ధఖటికాష్టుజనిదము లేక పొడిసున్నము శేషించి యుండును. దీనిలో నీరు జేర్చిన దడిసున్నమగు. ఇది యీ సమీకరణమువలన స్పష్టమగును.

$$\begin{aligned} & \text{పొడిసున్నము} + \text{నీరు} = \text{తడిసున్నము.} \\ & \left. \begin{array}{l} \text{ఖటికము 1 ప. అ.} \\ \text{అష్టుజని 1 ,,} \end{array} \right\} + \left. \begin{array}{l} \text{ఉదజని 2 ప. అ.} \\ \text{అష్టుజని 1 ,,} \end{array} \right\} = \left. \begin{array}{l} \text{ఖటికము 1 ప. అ.} \\ \text{ఉదజని 2 ,,} \\ \text{అష్టుజని 2 ,,} \end{array} \right\} \end{aligned}$$

కనుక తడిసున్నములో మూడు మూలద్రవ్యము లున్నవి. ఒకయణువు తడిసున్నములో

1.	ప. అ.	ఖటికము	...	40	ప. అ. భా.
2.	„	ఉదజని	...	2	„
2.	„	అమ్లజని	...	32	„

14. (అ) రసకర్పూరము = పారదహరిదము, రసభస్మము;
కాలొమల్; మెర్క్యురన్ క్లోరైడ్; పూరం.

దీనిలో రెండు మూలద్రవ్యము లున్నవి:—

2.	ప. అ.	పారదము	...	400	ప. అ. భా.
2.	„	హరినము	...	71	„

(ఆ) సవ్వీరము; భాండకర్పూరము; క ర్రోసివ్ సబ్లియేట్; పార
దికహరిదము; మెర్క్యురిక్ క్లోరైడ్; వీరం.

దీనిలోను రసకర్పూరములోనున్న మూలపదార్థములే యు
న్నవి. కాని వానిపరిమితి భేదించినందువలన నిది విషతుల్య
మైన సవ్వీరపాషాణమైనది. ఒకయణువు సవ్వీరములో

1.	ప. అ.	పారదము	...	200	ప. అ. భా.
2.	„	హరినము	...	71	„

15. (అ) తామ్రభస్మము; తామ్రకాష్ఠజనిదము; కూప్రిక్
ఆక్సైడ్; ఎట్టనిభస్మము.

దీనిలో రెండు మూలద్రవ్యము లున్నవి:—

2.	ప. అ.	తామ్రము	...	127	ప. అ. భా
1.	„	అమ్లజని	...	16	„

(ఆ) తామ్రభస్మము; తామ్రకాష్ఠజనిదము; కూప్రిక్ ఆక్సైడ్;
నల్లనిభస్మము.

దీనిలో సయితము (అ) తామ్రభస్మములోనున్న రెండవదార్థములే యుండును కాని పరిమాణభేదము గలదు.

1.	ప. అ.	తామ్రము	...	635	ప. అ. భా.
1.	„	అష్టజని	...	16	„

16. మైలతోత్తు; మయూరతుత్థము; నీలశిల; బ్లూ స్టోన్; తామ్రగంధకీదము; కాపర్ సల్ఫేట్; దీనిలో మూడు మూలద్రవ్యము లున్నవి.

1.	ప. అ.	తామ్రము	...	635	ప. అ. భా.
1.	„	గంధకము	...	32	„
4.	„	అష్టజని	...	64	„

17. (అ) లోహసిందూరము; రక్తహామితాయితము; ఫెర్రిక్ ఆక్సైడ్.

దీనిలో	2.	ప. అ.	లోహము	...	112	ప. అ. భా.
	3.	„	అష్టజని	...	48	„

ఈ లోహసిందూరమునందు కాసీససిందూరమునందున్న గుణములే యున్నవి. మరియు ఆ లోహసిందూరమునందున్న వస్తువులే యంతియ పరిమాణములు గలవియై కాసీససిందూరమునం దున్నవి.

(ఆ) లోహసిందూరము; అయస్కాంతాయితము; కాంతపు రాశ్లేభస్మము.

3.	ప. అ.	లోహము	...	168	ప. అ. భా.
4.	„	అష్టజని	...	64	„

(ఇ) గైరికము; రస్ట్; లోహాకిటము;

దీనిలో గూడ 17 - అ లో చెప్పబడిన పదార్థములో నున్న మూలద్రవ్యములే అంతియ పరిమాణములు గలిగియున్నవి. గైరిక మెట్లేర్పడుననిన: లోహమును ఎండ వేడిమి, గాలిలోని నీటియావిరి, గాలిలోని అమ్లజని, బొగ్గుపులుసు వాయువు మొదలగునవి స్పృశించినచో సంయోగవియోగ రసాయనవికారములు గలిగి గైరిక మగును.

(ఈ) మండూరము.

17-ఇ లో చెప్పబడిన గైరికమే భూమిలో పూడి మట్టి మొదలగునస్తువులతో గలిసియున్న పదార్థమే మండూరము. దీని నపరిశుద్ధలోహసిందూరమని చెప్పవచ్చును.

18. కాసీసము; అన్న భేది; ఫెర్రస్ సల్ ఫేట్.

దీనిలో లోహము, గంధకము, అమ్లము ఉన్నవి. ఒక యణువు కాసీసములో

1.	ప. అ.	లోహము	...	56	ప. అ. భా.
1.	„	గంధకము	...	32	„
4	„	అమ్లజని	...	64	„

దీని నెఱ్ఱగనగువరకు కాల్చిన సిందూరించును. ఇట్లు సిందూరించిన దీనిని పరిశోధించినచో 17-అ లోని పదార్థసంఘటనము గలిగియుండును. గుణములు గూడ మారియుండవు.

19. (అ) గంగాసిందూరము; (గంగసిందూరము); రక్తసీసా
ష్లుజనిదము; రెడ్ రెడ్.

ఒక యణువు గంగసిందూరములో

3. ప. అ. సీసము ... 621 ప. అ. భా.

4. ,, అష్లుజని ... 64 ,,

(అ) నాగభస్మము; మృదారుశింగు.

నాగము నొక లోహసాత్రయందు గరిగిరాచుచున్న
భస్మ మగును. అదెట్లనిన: సీసము కరుగుచుండు కాలమున
గాలిలోనుండు అష్లుజని దానితో జేరిన భస్మ మగును.

1. ప. అ. సీసము ... 207 ప. అ. భా.

1. ,, అష్లుజని ... 16 ,,

207 తులముల సీసము పై రీతిగ గరిగించి రాచుచుండిన
యెడల గాలిలోనుండి 16 తులము అష్లుజని గలిసి భస్మీకరణమై
223 తులముల భస్మమగును. దీనివలన తేటపడినయంశ మే
మన : అష్లుజనిసంపర్కము లేనిది నాగము కానేరదనుటయే.
ఇట్లే వంగము, యసదము మున్నగునవి సయితము అష్లుజని
సంపర్కముచే భస్మములగును.

20. ఇంగ్లీకము; కజ్జలి; మెక్కురి సల్ఫైడ్; పారదగంధకీదము.
దీనిలో పారదగంధకము లున్నవి.

1. ప. అ. పారదము ... 200 ప. అ. భా.

1. ,, గంధకము ... 32 ,,

21. (అ) రససిందూరము; పారదికాష్టజనిదము; మెర్క్యురిక్

ఆక్సైడ్; (ఎఱ్ఱనిది)

1. ప. అ. పారదము ... 200 ప. అ. భా.

1. „ అష్టజని ... 16 „

(ఆ) రససిందూరము; పారదాష్టజనిదము.

మెర్క్యురస్ ఆక్సైడ్; (నల్లనివర్ణము)

2. ప. అ. పారదము ... 400 ప. అ. భా.

1. „ అష్టజని ... 16 „

22. ఎముకలభస్మము; బోన్ ఆష్; ఖటికస్ఫురము.

దీనిలో స్ఫురము (భాస్వరము, ఫాస్ ఫరస్) యున్నది.

3. ప. అ. ఖటికము ... 120 ప. అ. భా.

2. „ స్ఫురము ... 62 „

3. „ అష్టజని ... 128 „

23. సముద్రలవణము = సాల్ట్:—

1. ప. అ. సోడియం ... 23 ప. అ. భా.

1. „ హరినము ... 35.5 „

24. (అ) వంగభస్మము=వంగాష్టజనిదము, నల్లనిభస్మము:—

1. ప. అ. వంగము ... 118 ప. అ. భా.

1. „ అష్టజని ... 16 „

(ఆ) తెల్లనిది.

1.	ప. అ	వంగము	...	118	ప. అ. భా.
2.	„	అమ్మజని	...	32	„

25. పాలతుత్తము = జింక్ సల్ఫేట్:—

1.	ప. అ.	యసదము	...	65	ప. అ. భా.
1.	„	గంధకము	...	32	„
4.	„	అమ్మజని	...	64	„

26. వెలిగారము = బొరాక్ స్ = టంకణము.

2.	ప. అ.	సోడియం	...	46	ప. అ. భా.
4.	„	టంకము	...	44	„
7.	„	అమ్మజని	...	112	„

ఇది పదియణువులనీరుతో గలిసి స్ఫటికీకరణమై యుండును. అన్నివై ప్రేల్చిన దానిలోనినీ రావిరై యెగిసి పొగ పటికీవలె బత్తీసవలె పొంగును.

27. సోరుప్పు; నైటర్.

దీనిని తుపాకిమందులో వాడుదురు. పోరాయను వ్యవహారనామము.

1.	ప. అ.	పోటాసియం	...	39	ప. అ. భా.
1.	„	నత్రజని	...	14	„
1.	„	అమ్మజని	...	16	„

సూచన:—ఆయుర్వేదవై ద్యసోదరులు పలువురు పదార్థవిజ్ఞానవిషయములను వివరించు నొకచిన్న పొత్తమును వ్రా

శ్రీ
వైద్య ప్రకాశిక

3. వ్యాధి గణములు.

ఆయుర్వేద యోగములం దనేకోషధులు, మూలికలు మొదలగువానిని వాడుచున్నాము. వీనిగుణములను వివరించు గ్రంథము లనేకము లున్నవి. కావున నిట గ్రంథవిస్తర భీతిచే గుణములను వివరించుట మానుకున్నాము. పై వానిని గణములుగ విభజించి యొక్కొక్క గణముక్రింద నేయే యోషధులు మున్నగునవి జేరునో వానిని పట్టికలలో వ్రాయుట సమంజసమనకతప్పదని దలంచి యీ గణావిభాగము నాయుర్వేద వైద్యులకు మిగుల సహాయపడునని దలంచి చరకాది గ్రంథపరిశోధనాపూర్వకముగ సాధ్యమైనంతవరకు నీ క్రిందివిధముగ వివరించుచున్నాము.

ఒక్కొక్క గణమునందు జేరిన వృక్షముల కనేకగుణము లుండినను ఆ గణమునకు నర్హమైనగుణము సయితముండుటచే యీ గణమునందు జేర్చుచున్నాము. అదెట్లునినః జీవకము, ఋషభకము, మేధ, మహామేధ, కాకోలి, క్షీర కాకోలి, మాషవర్ణి, ముద్గపర్ణి, జీవంతి, యష్టిమధు మొదలగునవి

శ్రీ
వైద్య ప్రకాశిక

3. వ్యాధి గణములు.

ఆయుర్వేద యోగములం ద నేకోషధులు, మూలికలు మొదలగువానిని వాడుచున్నాము. వీనిగుణములను వివరించు గ్రంథము లనేకము లున్నవి. కావున నిట గ్రంథవిస్తరు భీతిచే గుణములను వివరించుట మానుకున్నాము. పై వానిని గణములుగ విభజించి యొక్కొక్క గణముక్రింద నేయే యోషధులు మున్నగునవి జేరునో వానిని పట్టికలలో వ్రాయుట సమంజసమనకతప్పదని దలంచి యీ గణావిభాగము నాయుర్వేద వైద్యులకు మిగుల సహాయపడునని దలంచి చర కాదిగ్రంథపరిశోధనాపూర్వకముగ సాధ్యమైనంతవరకు నీ క్రిందివిధముగ వివరించుచున్నాము.

ఒక్కొక్క గణమునందు జేరిన వృక్షముల కనేకగుణము లుండినను ఆగణమునకు నర్హమైనగుణము సముతముండుటచే యాగణమునందు జేర్చుచున్నాము. అదెట్లనినః జీవకము, ఋషభకము, మేధ, మహామేధ, కాకోళి, క్షీర కాకోళి, మాషవర్ణి, ముద్గపర్ణి, జీవంతి, యష్టిమధు మొదలగునవి

ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ వస్తుగుణముల బొందియున్నను వీని యందు జీవాధారకమైన గుణముండుటచే చరకాచార్యులు జీవనీయగణముక్రింద జేర్చియున్నారు. ఇట్లు వారొనర్చిన యేబదిగణములను వినరించినపిదప నాచే విభజింపబడిన యేబది యారుగణములను “వంశవృక్ష” రూపముగ తెలియపర్చుచున్నాను.

చరకాచార్యులవారిచే విభజింపబడినగణము లేబది:—

1. జీవనీయము = జీవమును వృద్ధిజేయునది.
2. బృంహణీయము = శరీరమును వృద్ధిపరుచునది.
3. లేఖనీయము = మలాదులను నివారించునది.
4. భేదనీయము = మలాదులను భేదించునది.
5. సంధానీయము = వీడిపోయిన యవయవాదులఁ గూర్చునది.
6. దీపనీయము = జాతరాగ్నిని వృద్ధిజేయునది.
7. బలీయము = బలమును వృద్ధిజేయునది.
8. వర్ణ్యము = శరీరమునకు గాంతిని కలిగించునది.
9. కంఠ్యము = కంఠమునకు మేలుజేయునది.
10. హృద్యము = హృదయమునకు మేలుసేయునది.
11. తృప్తిఘ్నము = క్లేషవికారతృప్తిని నివారించునది.
12. అర్శోఘ్నము = మూలవ్యాధిని నణచునది.
13. కుష్ఠఘ్నము = కుష్ఠముఁ దొలగించునది.
14. కంఠూఘ్నము = దురదనణచునది.

15. క్రిమిఘ్నుము = క్రిముల నశింపఁజేయునది
16. విషఘ్నుము = విషదోషముల హరించునది.
17. స్తన్యజననము = స్తన్యమును కలిగించునది.
18. స్తన్యశోధనము = స్తన్యమును శోధనముజేయునది.
19. శుక్రజననము = వీర్యమును బుట్టించునది.
20. శుక్రశోధనము = శుక్రమును శుద్ధిజేయునది.
21. స్నేహనోపగము = తైలకర్త్యమున కుపయోగించునది.
22. స్వేదనోపగము = స్వేదకర్త్యయం దుపయోగపడునది.
23. వమనోపగము = వమనకర్త్యయందు వాడఁబడునది.
24. విరేచనోపగము = విరేచనకర్త్యయం దుపయోగమగునది.
25. ఆస్థానోపగము = వస్త్రీకర్త్యయం దుపకరించునది.
26. అనువాసనోపగము = అనువాసనవస్త్రీకి నుపకరించునది.
27. శిరోవిరేచనము = కాసను హరించునది (దగ్గు)
28. ఛర్దినిగ్రహము = ఛర్దికర్త్యయం దుపకరించునది (శ్వాస).
29. తృష్ణనిగ్రహము = తృష్ణకర్త్యయం దుపకరించునది.
30. హిక్మానిగ్రహము = వెక్కిళ్లను బోగొట్టునది.
31. పురీషసంగ్రహణీయము = మలమును గట్టిపరచునది.
32. పురీషవిరజనీయము = అమేధ్యమునందలి దోషముల నివారించునది.
33. మూత్రసంగ్రహణీయము = మూత్రమాపునది.
34. మూత్రవిరజనీయము = మూత్రదోషముఁ బోగొట్టునది.

35. మూత్రవిరేచనము = మూత్రమును బ్రవర్తింపజేయునది.
36. కాసహరము = దగ్గును బోగొట్టునది.
37. శ్వాసహరము = శ్వాసను హరించునది.
38. శోధహరము = వాపును నశింపజేయునది.
39. జ్వరహరము = జ్వరముల బోగొట్టునది.
40. శ్రమహరము = ఒడలికఁ దొలంగజేయునది.
41. దాహప్రశమనము = తాపము నివారించునది.
42. శీతప్రశమనము = శీతమును నివారించునది.
43. ఉదర్దప్రశమనము = ఎఱ్ఱనిదద్దులను హరించునది.
44. అంగమర్ద ప్రశమనము = ఒడలినొప్పిల బోగొట్టునది.
45. శూలప్రశమనము = శూలను హరించునది.
46. శోణితస్థాపనము = రక్తమును నిలుపునది.
47. వేదనాస్థాపనము = బాధదొలఁగించునది.
48. సంజ్ఞాస్థాపనము = స్మృతిఁగలుగఁజేయునది.
49. ప్రజాస్థాపనము = సంతానము కలిగించునది.
50. వయస్థాపనము = వయస్సును స్థాపించునది.

మాచే విభజింపఁబడిన గణములు 56—వీని వంశవృక్షము.

బాహిరాశ్రయంతరాశ్రయములని యోగములు రెండు. బాహిరాశ్రయయోగమన లేపనము చేసికొనియెడు ఔషధమండలి. అంతరాశ్రయమన సేవించునౌషధమండలి. బాహిరాశ్రయయోగమునందు మర్దనశోధనలేపనము, రసాయనికశోధనలేపనము, భౌతికశోధనలేపనయోగమను మూడు యోగములు గలిగెను. అంతరాశ్రయయోగమునందు జీర్ణమండలశోధకము, రక్తశోధకము, అభిసరణమండలశోధకము, శ్వాసాశయశోధకము, మస్తిష్కమజ్జా (నాడీ) మండలశోధకము, మూత్రావయవశోధనము, స్త్రీపురుషజననేంద్రియశోధకము, స్వేదశోధకము, శరీరోష్ణశోధకము, విభజనీయమనునీ పదియోగములు గలిగెను. వై బాహిరాశ్రయమందు గలిగిన మర్దనశోధనమున దంతధావనము, రసాయనిక శోధనలేపమునందు విదాహి, గ్రాహి, యుపసర్గఘ్నమను మూడు గణములు గలిగెను. భౌతికశోధనలేపనమున శోషహారము, స్నేహనమను రెండుగణములు గలిగెను. జీర్ణమండలశోధకమున బాచనము, వాతహారము, పులిత్రేపులను హరించు గణము, వమనోపగము, ఛర్దినిగ్రహము, విరేచనోపగము, గ్రాహి, స్నేహోపగము, విషఘ్నము, క్రిమిఘ్నము, పిత్తహారము, లాలోత్పాదకము, లాలోత్పాదకహరఘ్న అనునవి పదమూడుగణములు గలిగెను. రక్తశోధకమున శోణితవర్ధనము, శోణితక్షీణము, శోణితపేలవ మను మూడుగణములు గలిగెను. అభిసరణమండలశోధకమున దీపనము, శామ

కము, శోణితస్థాపనమను మూడుగణములు గలిగెను. శ్వాసా
శయశోధకమున కఫఘ్నుము, కఫనిరోధము, కాసహారము,
శ్వాసహారమను నాల్గుగణములు గలిగెను. మస్తిష్క-మజ్జా
మండలశోధనమున మనశ్శోధనము, నిద్రాశోధనము, సంజ్ఞా
శోధనము, చలననాడీశోధనమను నాల్గు గలిగెను. మనశ్శో
ధకమున మనోత్సాహకరము, బుద్ధిస్తంభనమను రెండుగణ
ములు గలిగెను. నిద్రాశోధనమున నిద్రాప్రదము, నిద్రా
రోధమను రెండుగణములు గలిగెను. సంజ్ఞాశోధనమున
సంజ్ఞాకరము, సంజ్ఞాహారము, వేదనాస్థాపనమను మూడుగణ
ములు గలిగెను. చలననాడీశోధనమున బల్యము, బలక్షీణము,
ఆక్షేపకకరము, ఆక్షేపకహారము, కనుపాపను పెద్దగజేయునది,
కనుపాపను చిన్నగజేయునదియను నారుగణములు గలిగెను.
మూత్రావయవశోధకమున మూత్రలము, మూత్రసంగ్రహ
ణీయము, స్రావకము, అశ్శరీహారము, అశ్శరీఘ్నుము అను
నైదుగణములు గలిగెను. స్త్రీపురుషజననేంద్రియశోధకమున
వృష్యము, అవృష్యము, ఋతుప్రదము, ఆవీప్రదమను నాల్గు
గణములు గలిగెను. స్వేదశోధకమున స్వేదలము, స్వేద
ఘ్నుమను రెండుగణములు గలిగెను. శరీరోష్ణశోధకమున
ఉష్ణాధిక్యము, శీతప్రదమను రెండుగణములు గలిగెను. విభ
జనీయమున గ్రంథిభేదీయమనుగణము గలిగె.

ఇక పై 56 గణముల ముఖ్యార్థములు వ్రాయుచున్నా

ము. బాహిరాశ్రయాంతరాశ్రయశబ్దముల త్రియర్థము లిది వఱకే వ్రాసియున్నాము.

1. దంతధావనము = దంతములను పరిశుభ్రముగా నుంచునది.
2. విదాహి = శరీరమున నేభాగమునకు పట్టించిన నా భాగమును గాల్చునది.
3. గ్రాహి = నరములను సంకుచితముగా చేసి రక్తవాహినుల యాకారమును సన్నగ చేయునది
4. ఉపసర్గఘ్నము = అంటురోగజంతువులు లేక రోగములను కలిగించెడివిషమాను నాశమొనరించునట్టివి.
5. శోఘహరము = దీనిని పట్టించినచోట చర్మము నెఱ్ఱబడజేసి శోఘను పూరించునది.
6. స్నేహనము = లేపనమువల్ల శరీరమునకు మృదుత్వమును కలుగజేయునట్టిది.
7. పాచనము = జఠరకార్యమును వృద్ధిపరచి జీర్ణశక్తిని, ఆకలిని వృద్ధిపరచునట్టిది.
8. వాతహరము = కడుపు, ప్రేగులద్వారా వాయువును బయట ద్రోయునట్టిది.
9. పులిత్రేనుపుల కట్టునవి.
10. వమనోపగము = వాంతిని గావించునది.
11. ఛర్దినిగ్రహము = వాంతిని గట్టునది.

12. విరేచనోపగము = ప్రేగులయందలి మలమును బయట దోసి శుద్ధిజేయునట్టిది.
13. గ్రాహి = విరేచనముల గట్టునది; పాచనశక్తిని జక్క జేయుటకు, రక్తస్రావము నిలుపుటకును, శరీరము లోని రసరక్తాదులను తీసికొనిపోవునాళముల జక్క జేయునట్టిది.
14. స్నేహోపగము = శరీరమునందలి లోభాగమును రక్షించి దానికి మృదుత్వము నిచ్చునట్టిది.
15. విషఘ్నము = విశిష్టమయిన విషముయొక్కపరిణామమును తగ్గించునట్టిది.
16. క్రిమిఘ్నము = కడుపులోని క్రిములను బయటత్రోయు నది, లేక నాశ మొనరించునది.
17. పిత్తహారము = అధికమైన పిత్తమును బయటద్రోయునది, విరేచనమున కొకవిధానమని దీని నుపయోగింతురు.
18. లాలోత్పాదకము = ఉమ్మినీ రూరజేయునది.
19. లాలోత్పాదకహారము = ఉమ్మినీరును తగ్గించునది.
20. శోణితవర్ధనము = రక్తమునందు రక్తకణముల హెచ్చు జేసి రక్తవృద్ధి గావించునది.
21. శోణితక్షీణము = రక్తమును తగ్గించునది.
22. శోణితపేలనము = రక్తమును పలచనజేయునది.

23. దీపనము = శరీరమునందలి యవయవముల కుత్తేజమును గలిగించి కార్యోత్సాహమును వృద్ధిచేయునట్టిది.
24. శామకము = వేదనను తగ్గించి శాంతి నొసంగునట్టిది. శరీరమునందలి ప్రక్షుబ్ధస్థితిని శాంతి నొందించునట్టిది.
25. శోణితస్థాపనము = రక్తస్రావమును నిలుపునది.
26. కఫఘ్నము = ఎదనుండి (కంఠనాళము క్రిందిభాగమున గల యిరుపార్శ్వములనుండి) కఫమును బయట ద్రోయునది.
27. కఫనిరోధము = కఫమును వృద్ధిపొందనివ్వనిది.
28. కాసహరము = దగ్ధును హరించునది.
29. శ్వాసహరము = దమ్మును హరించునది.
30. మనోత్సాహకరము = మనస్సునకు ఉత్సాహమును గలుగ జేయునది.
31. బుద్ధిస్తంభనము = బుద్ధిని భ్రంశించునది.
32. నిద్రాప్రదము = నిద్రను దెచ్చునది.
33. నిద్రారోధము = నిద్రను రానివ్వకుండ జేయునది.
34. సంజ్ఞాకరము = మెదడు, పృష్ఠభాగములందు స్మృతినిచ్చునది.
35. సంజ్ఞాహరము = మెదడు, పృష్ఠభాగములయందు పరిణామమును గలిగించి స్మృతిని దప్పించునట్టిది.

36. వేదనాస్థాపనము = మెదడుపై మార్పును గలిగించి బాధను తగ్గించునది.
37. బల్యము = శరీరమున కంతయుగాని లేక యొకభాగమునకుగాని బలము నిచ్చునట్టిది.
38. బలక్షీణము = శరీరమునం దంతటనుండు కండరములగాని లేక యొకభాగముననుండు కండరములబలమును తగ్గించునది.
39. ఆక్షేపకకరము = శరీరమునందుండు నరముల నీడ్చునటుల జేయునది.
40. ఆక్షేపకహారము = శరీరమునందుండు నరములనీడ్చును మాన్పునట్టిది.
41. కనుపాపను పెద్దగ జేయునది.
42. కనుపాపను చిన్నగ జేయునది.
43. మూత్రలము = మూత్రమును వృద్ధిచేయునది.
44. మూత్రసంగ్రహణీయము = మూత్రమును తగ్గించునట్టిది.
45. స్రావకము = స్త్రీపురుషమర్తావయవమునుండి స్రవింపజేయునది.
46. అశ్శరీహారము = మూత్రాశయమునందు ఘోరములు, రాయి, మొదలగువానిని కూడనివ్వకుండుటల జేయునది.
47. అశ్శరీఘ్నము = మూత్రాశయమునందు కూడియుండు ఘోర.

ములు, మాత్రపురాయి యిత్యాదులను కరగించు
నట్టిది

48. పృష్యము = సంభోగేచ్ఛను వృద్ధిజేయునది.
49. అపృష్యము = సంభోగేచ్ఛను తగ్గించునది.
50. ఋతుప్రదము = ఋతుస్రావముయొక్క అక్రమమును
నివారణచేసి దానిని క్రమపరచునది.
51. ఆవీప్రదము = గర్భాశయమును సంకుచితముచేసి దాని
లోని వస్తువు (గర్భము)ను బయటత్రోయుటకు సహా
యకారి యగునది.
52. స్వేదలము = చర్మముయొక్క క్రియాశక్తిని హెచ్చించి
చెమటను గలుగ జేయునది.
53. స్వేదఘ్నము = విశేషముగ వచ్చెడు చెమటను ఆపునట్టిది.
54. ఉష్ణాధిక్యము = శరీరమునందుండు ఉష్ణమును హెచ్చించు
నది.
55. శీతప్రదము = శరీరమునందుండు ఉష్ణమును, జ్వరమును
తగ్గించునది.
56. గ్రంథిభేదియము = శరీరమునందుండు బుట్టు గడ్డల దుష్టద్రవ
కూటమును విప్పునది

శ్రీ వైద్య ప్రకాశిక

4. వృక్ష గణములు.

వృక్షసముదాయమును విభాగించి గణములొనర్చి యీభాగమునం దాయాగణముల నామధేయములు వ్రాయుచున్నాము. ఇట్లు వ్రాయుటకుఁ గారణమేమనిన : వైద్యులగు వా రాయావృక్షముల నామధేయములకు గలిగిన నామములు దెలిసినను ఈవృక్ష మిది యని యెఱింగినను ప్రయోజనము లేదు. వాని నుపయోగించువిధానము లది యేగణములలోఁ జేరినసంగతియు మొదలగు వృక్షశాస్త్రవిషయముల నెఱింగిన వారే వైద్యులు. తదితరులు వైద్యులు గారు అని చరకాచార్యులవారు తమచరకమునందు:—

మూ. ఓషధీర్నామరూపాభ్యాం జానతే హ్యజపావనే,
అవిపాశ్చైవ గోపాశ్చ యే చాన్యే వనవాసినః.
న నామజ్ఞానమాత్రేణ రూపజ్ఞానేన వా పునః,
ఓషధీనాం పరాం ప్రాప్తిం కశ్చిద్వేదితుమర్హతి.
యోగవిన్నామరూపజ్ఞస్తాసాం తత్త్వవిదుచ్యతే,
కిం పునర్యో విజానీయాదోషధీః సర్వథా భిషక్.

యోగమాసాం తు యో విద్యాద్దేశకాలోపపాదితమ్,
పురుషం పురుషం వీక్ష్య స విజ్ఞేయో భిషక్తమః.

అను శ్లోకముచేఁ దెలియఁజేసియుండుయే వృక్ష
కుటుంబములఁ దెలుపుటకుఁ గారణము.

1. వాసకాది గణము	=	అడ్డసరము	మొదలగునవి.
2. చీనీఘాన్	„	=	సముద్రపుపాచి „
3. ఉత్తరేణు	„	=	ఉత్తరేణు, గునుగు „
4. సుదర్శన	„	=	కేసరి, రాకాసిమట్టలు „
5. ద్రాక్ష	„	=	ద్రాక్ష „
6. ఆమ్ర	„	=	మామిడి, జీడి, ముంతమామిడి, „
7. శతావరి	„	=	పిల్లిపీచర, సప్తపర్ణ „
8. సురణ	„	=	కంద, వస „
9. శపాశన	„	=	గాడిదగడపర „
10. అర్క	„	=	జిల్లేడు, సుగంధిపాల „
11. నారింగ	„	=	కమల, బత్తా, నారింజ „
12. దారుహారిద్రా	„	=	కస్తూరిపసుపు „
13. కేసరి	„	=	జఫ్రిచెట్టు, చాల్ముగ్గ „
14. గోజిహ్వది	„	=	సూర్యావర్త, ఎద్దునాలుక „
15. విజయా	„	=	గంజాయి „
16. హురహుర	„	=	వాయింట „
17. సురంజన	„	=	సురంజన, తుత్తంజన „

18. హిమజ	గణము	= అర్జునః నల్ల తెల్లమద్ది మొదలగునవి.	
19. సోమరాజ	,,	= అడవిజీలకఱ్ఱ	,,
20. దేవదారు	,,	= దేవదారు, తాళీసపత్రి	,,
21. నిహోత్తర	,,	= విష్ణుక్రాంత	,,
22. సర్వపా	,,	= నల్ల, తెల్ల, ఎఱ్ఱ ఆవాలు	,,
23. దొండ	,,	= కాకిదొండ, ఆనబ	,,
24. ముస్త	,,	= తుంగముస్తలు	,,
25. అకల్బర్	,,	= అకల్బర్	,,
26. గుర్జన్	,,	= గుర్జన్	,,
27. ఏరండ	,,	= ఆముదము, ఆకుజెముడు, కుప్పింట	,,
28. ఫనసలంబ	,,	= పుట్టకొక్కులు	,,
29. దర్భ	,,	= గడ్డి(అన్నిజాతులు), వరి	,,
30. తపింజా	,,	= రేవల్చిన్ని	,,
31. తులసి	,,	= తులసి, తుమ్మి	,,
32. దాల్చిని	,,	= లవంగపట్ట	,,
33. బబ్బులా	,,	= తుమ్మ, గురువింద, చండ్ర, గోగు,	,,
34. పలాండు	,,	= నీరుల్లి, వెల్లుల్లి, కలబంద	,,
35. విషతిందుక	,,	= విషముష్టి	,,
36. తిందిష	,,	= బెండ, అతిబల	,,
37. నింబ	,,	= వేప	,,
38. గుడూచీ	,,	= తిప్పతీగె, పాతాగరుడ	,,

39. జాతీఫల	గణము = జాజికాయ	మొదలగునవి.
40. విడంగా	„ = వాయువిడంగములు	„
41. జంబులా	„ = నేరేడు	„
42. పద్మక	„ = తామర	„
43. సాలామిసిరి	„ = సాలామిసిరి	„
44. పూగ	„ = పోక, పెంకాయ, తాల	„
45. బొప్పాయి	„ = పొప్పడి	„
46. పిప్పలి	„ = పిప్పళ్లు, మిరియాలు	„
47. ఇస్ఫగోలు	„ = ఇస్ఫగోలు	„
48. ఆమ్లవేతస	„ = చుక్కూర, బీజ్ బండ్	„
49. గులాబీ	„ = గులాబిపూలు	„
50. మంజిష్ఠా	„ = మంజిష్ఠా	„
51. జంబీర	„ = నిమ్మ, గజనిమ్మ, మాదీఫల	„
52. మోహర	„ = సపోటా	„
53. ఆర్ద్రక	„ = అల్లం, శొంఠి, రాన్నా	„
54. బ్రహ్మీ	„ = మండుకబ్రహ్మీ, సంబరేణు	„
55. మహానింబా	„ = పెద్దమాను	„
56. బృహతి	„ = వాకుడు, నేలములక	„
57. మృగశి	„ = భూతకణ్ణి	„
58. అజామోద	„ = అజామోదము, వోమ	„
59. వటాది	„ = మట్టి	„
60. నిర్గుండి	„ = వావిలి	„

61. ఏషా గణము = వత్సనాభి, అతివస మొదలగునవి.
62. గోరక్ చింఛ్ ,, = సీమచింత ,,
63. గుగ్గిలము ,, = అందుగ, మడ్డిపాల ,,
64. అంకోల ,, = ఊడుగ ,,
65. అలూక ,, = ఆలుగడ్డ, గెనుసు ,,
66. అగ్నిగర్భ గణము = అగ్ని వేండ్రపు చెట్టు మొదలగునవి.

—

Note:—వీనిలో గొన్నిటికి సరియైన సంస్కృతపదములు దొరకనందున ఆంధ్రపదములను, దేశీయపదములను గూడ వాడుచు ప్రకృతిగణములలో చేరిన ముఖ్యమగువృక్షముల నామధేయములతో వానిగణములను బేర్కొనియున్నాము.

శ్రీ జ్యోతిర్విద్యాయుర్వేదవైద్యాలయము.

ఇది ప్రథమమున శికింద్రాబాదు, శేకెండు బజారులో నున్న మాగృహమందు మాచే 1926 సం॥ మున స్థాపింపబడె. ఇది కారణాంతరముచే 1933 సం॥ మున మహబూబునగరము నకు మార్చబడెను. స్థాపింపబడిననాటినుండి నేటివఱకు మే మభ్యసించిన పాశ్చాత్యవిద్యచేతను, ఉత్తీర్ణమైన రసాయన పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రాదులవలనను, ఆయుర్వేదపరిశ్రమవలనను, సాధ్యమైనంతవఱకు సేక్రమముగ యంత్రములసహాయముచే వివిధౌషధముల సిద్ధపరచి వానిని యీజిల్లావరకే గాక యనేక ప్రదేశములకు నందుబాటు సేయుచున్నాము. మఱియెందరో మాయశాషధాలయమున నౌషధములు సేవించి యారోగ్యవంతులై యోగ్యతాపత్రము లొసంగియున్నారు. వానినన్నిటిని విస్తరభీతి వదలి రెండుమాత్రము వ్రాసియున్నాము. సంవత్సరమునకు రమారమి 3,000 మంది మావైద్యాలయమున జికిత్స జెందుచున్నారు. ఆయుర్వేదవైద్యాభివృద్ధికై వివిధములైన చతుర్విధౌషధులుగల యారామ మొకటి స్థాపించియున్నాము. ఈ యారామప్రశంస 10 జూలై 1939 సం॥ సోమవారపు గోలకొండపత్రికయందు వివరింపబడినది. చదువరులకు దెలియుటకై దాని నీక్రింద వ్రాయుచున్నాము:—

შეცვლა

శ్రీ శ్రీశైల ఘంటామతం సిద్ధిలింగయ్యగారు, హాకిం,
సాయుక్తకార్యదర్శి: శ్రీ జ్యోతిర్విద్యాయు ర్వేదవైద్యాలయము
మహబూబునగరము.

“ప్రపంచమందలి నానావిధ వైద్యములలో నాయుర్వేదవైద్య ముత్తమోత్తమమని ఖండాంతరవాసులచేగూడ బొగడబడుచున్నయంశము క్రొత్తది కాదు. అట్టి యాయుర్వేదానుసారముగ జేయు నౌషధములచే రుగ్గతలు నివారణయగుటకు సందియము లేదు. కాని యట్లారోగ్యమగుట లేదు. అందుకు కారణము ఆయాయాషధములను సిద్ధపరచుటయందు వానియోగముల నుపయోగపడు ఓషధులు, వనస్పతులు, వానస్పత్యములు, మొదలగునవి ఒకస్థలమునందు లేనందున పలుతావులనుండి స్వీకరింపవలసి వచ్చుచున్నది. అట్లు సంపాదించుట దుస్థరమై లభించిన కొన్నిటిచేతనే యౌషధములు సిద్ధముచేయుటవలనను, సమయానుకూలముగ నంగడులలో దొరకు నిర్విర్యమగు ప్రాతదినుసులను చేర్చి చేయుటవలనను తత్తదౌషధములు నారోగ్యము నివ్వజాలవు. కావున నిట్టిలోపమును సవరించుటకు నొకయాయుర్వేదారామము స్థాపించి వానిలో నౌషధోపయోగవనస్పతులు మున్నగునవి వేసి పెంచుట యావశ్యకమనక తప్పదు. కావున నిట్టి యారామమును మహాబూబునగరమునకు నారు మైళ్లదూరముననుండు భూతువూరను గ్రామంబున టీ. వీ. భాస్కర్, బి. ఎస్. సి. (జ్యోతిర్విద్యాయుర్వేదవైద్యాలయాధ్యక్షులు) గారు స్థాపించుచున్నారు. వీరివలెనే ఆయుర్వేదవైద్యులు సాధ్యమైనంతవరకు నాయుర్వేదారామములు స్థాపించి యాయుర్వేదాభివృద్ధిచేయుట సమంజసము.”

ఇంతియె గాక జాతకములు గూడ నుత్తమోత్తమముగా వ్రాయబడును. ఖగోళభగోళవిషయపరిజ్ఞానము గలుగునట్లు పంచాంగము గుణించుసిద్ధాంతము బోధింపబడును. కావున సోదరాంధ్రులు, ఆంధ్రేతరులు మాచెంతగల యశాషధములు దెప్పించికొనియో చికిత్సజెందియో, దేశసేవకై పాటుబడి నేయుచున్న మాయాయుర్వేదాభివృద్ధికి దోడ్పడ గోరుచున్నాము.

మావైద్యాలయమున ఖజ్జలీయాషధములు, రసౌషధములు, భస్మములు, సిందూరములు, క్వాధములు, ఘనకషాయములు, ఆసవములు, అరిష్టములు, చూర్ణములు, బిళ్లలు, మాత్రలు, అవలేహములు, ఘృతములు, తైలములు, అంజనములు, లేపనములు, రసాయనములు, మకరధ్వజము మొదలగునవి లభింపగలవు. సరసమైనవెలలకు దొగకగలవు. ఒకసారి నేవించినచో తమకే మాయాషధములప్రాశస్త్యము తేటపడగలదు.

సరసమైన కమిషన్ వైన నిజామురాష్ట్రమందంతటను ప్రచారమునేయుటకు నేజంట్లు కావలయు. వివరములకు వ్రాయుదు.

ఇట్లు,

టి. వి. భాస్కర్.

పాయగా ఇన్ ఫన్ ట్రీ,

29, ఆగస్టు, 1937.

మహాబూబునగరములో గల డాక్టరు భాస్కర్ గారి జ్యోతిర్విద్యాయు ర్వేదవైద్యాలయమునందలి పనులను కనుగొని నే నెంతయు సంతసించితిని. ఈమందులు ఆయుర్వేద శాస్త్రోక్తముగ కడు జాగ్రత్తతో నూతనమైన, ఉత్తమమైన మూలికలచే సిద్ధముచేయబడినవి. ఈవైద్యాలయాధ్యక్షులగు శ్రీయుత టి. వి. భాస్కర్ గారు రసాయనశాస్త్రమందు మిగుల పరిచయము గలవా రగుటచే సుప్రసిద్ధయోగములచే ననేకౌషధములు గావించి యవి తమవైద్యాలయమున పలువురకు ప్రయోగించి యారోగ్యమును గనుగొనినవిష్టుటనే విక్రయించుచున్నారు.

వీరిచెంత తమ కవసరములగు నౌషధములను గైకొని ఆరోగ్యవంతులై, యీవైద్యాలయమును వృద్ధిచేయుదురని నమ్ముచున్నాను.

పాయగా ఇన్ ఫన్ ట్రీ,
హైదరాబాదు.

ఎ. వి. రాజగోపాల్,
మెడికల్ ఆఫీసర్.

లాలాగుడా, N. S. Ry,

22, సెప్టెంబరు, 1937.

శ్రీయుత టి. వి. భాస్కర్ గారి యాతిభ్యమును సంతోషముగ స్వీకరించి, మహాబూబునగరములో గల వారి జ్యోతిర్విద్యాయు ర్వేదవైద్యాలయమును చూచియు, వీరి యశాషధములను శ్రద్ధతో వీక్షించియు సంతసించితిని. వీరి మందులన్నియు చాలా ఉత్కృష్టమైనవి. ఆయుర్వేదశాస్త్రోక్తముగ, ఉత్తమమైన మూలికలచే జాగ్రతతో సిద్ధము చేయబడినవి. నేను స్వయముగ “భాస్కరలవణచూర్ణము” మరియు “అశ్వగంధారిష్ట” సేవించి మంచి పర్యవసానము బడసితిని. వీరికి సంపూర్ణాయుర్వేదశాస్త్రజ్ఞానము గలదు. మరియు వీరిచే సిద్ధముచేయబడిన యశాషధము లన్నియు నమ్మకమైనవి.

వీరిచే సిద్ధముచేయబడిన మందులు కొని, లాభమును పొంది ప్రజలు ఈవైద్యాలయమును వృద్ధిలోనికి తెచ్చెదరని నమ్ముచున్నాను

ఎన్. నరసింహులు,

రిటైర్డ్ అసిస్టెంట్ సర్జన్,

ఎన్. ఎన్. ఆర్., లాలాగుడ.

ప థ్యా ప థ్య ము లు.

పథ్యాపథ్యములగుటించి యొక ముఖ్యాంశము నెప్పక తప్పదు. వైద్యులు వైద్యేతరులు పథ్యవిషయమునందు విపరీత మైన యభిప్రాయములు గలిగియున్నారు. మాయాషధాలయ మున నౌషధములు సేవించినజనులందఱు ఔషధ మొసగిన తోడనే పథ్యమేమని యడుగుదురు. ఇట్లౌషధమునకు పథ్య మడుగుట వాడుకై యున్నది. ఇదివఱకు వారికి చికిత్స లొన ర్చినవారె యిట్టి యభ్యాసమునకు గారకులనక తప్పదు. పథ్యా పథ్యపరిజ్ఞాన ముండినచో నిట్టి వ్యర్థప్రశ్న లొనరింపరు. ఆయు ర్వేదవైద్యులు పథ్యాపథ్యశాస్త్రవిషయము బరిశోధించుట సమంజసము. రోగమునకు పథ్యము ప్రాముఖ్యము గాని యౌషధమునకు పథ్యము సంబంధ మించుకయు లేదు. అనగా రోగగ్రస్తుడు రోగమునకు ననుకూలింపనిపదార్థముల నౌష థము సేవింపకున్న కాలమందు సహితము భుజింప తగదు. కనుక ఔషధసేవా కాలముననే పథ్యముగ నుండవలయు నని తలంచుట, బోధించుట యించుక సమంజసము కానేరదు. పథ్యవిషయమును గుఱించి హరితసంహితయందు:—

“సదా పథ్యం ప్రయోక్తవ్యం నాపథ్యేన స సిద్ధ్యతి,
ఔషధేన వినా పత్యైః సిద్ధ్యతే భిషగు త్తమైః,
వినా పథ్యం న సాధ్యం స్యాదౌషధానాం శతైరపి.”

రోగి యెల్లప్పుడును పథ్యముగ నే యుండవలయును. అపథ్యముతో రోగము కుదురనేరదు. బుద్ధిమంతుడైనవైద్యు

ఔషధములు లేకయే పథ్యముగ రోగి నుంచి రోగమును కుదుర్చుగలడు కాని యపథ్యముతో నూరౌషధములు కూడ రోగమును కుదుర్పజాలవు. వైద్యవిరోధమును గ్రంథములో నీ విషయమునే స్పష్టముగ జెప్పియున్నాడు:—

“పథ్యే సతి గదార్తస్య కిమాషధనిషేవణమ్,
పథ్యేఽసతి గదార్తస్య కిమాషధనిషేవణమ్.”

పథ్యముగ నున్నయెడల ఔషధము సేవించుట యెందుకు? అపథ్యముగ నున్నయెడల నౌషధము సేవించుట యెందుకు? అనగా పథ్యముగ నున్న ఔషధము సేవించుట యనవసరమనియు, అపథ్యముగనుండి యౌషధము సేవించుట వ్యర్థమని తేటపడుచున్నది. పథ్యమనగా నొక్క యాహారమే గాదు. పథ్యమనుశబ్దములో ననేకాంశములు గూడియున్నవి. చక్ర పాణిదత్త యనుగ్రంథములో నిట్లు వ్రాసియున్నది —

“ఆచారః కాయవాజ్మానసం కర్తృ డల్పాణ చేష్టాశ్చ
దృష్టఫలాః, చేష్టాశ్చేదన మనశ్చేష్ట్యాపి సత్యావజయ
లక్షణాగృహయతే.”

ఇవన్నియు నిట్లుండ నాహారవిషయములో రోగికి వాని ప్రకృతి, రుచి మొదలగువానిని దృక్పథమున నుంచుకొని మిగుల జాగ్రత్తతో పథ్యములను నియమింపవలయును. రోగికి రుచికరమగు నాహారము నివ్వనిపక్షమున యిచ్చా పూర్వకముగ భుజింపకపోవుటయే గాక తృప్తిపొందకయుండు.

అందుతో దుర్బలము సంభవించును. దుర్బలముచే రోగము ప్రాబల్యమగును. కనుక రోగికి నిష్టమైన, రుచికరమగు పథ్య పదార్థముల నివ్వవలసియుండును.

లంఘనము, చప్పిడి, మిరుపకారమన్నము.

ఈప్రాంతములతో యుక్తాయుక్తపరిజ్ఞానము లేక లంఘనము, చప్పిడి, మిరుపకారమన్నము పథ్యములుగఁ బెట్టుచున్నారు. లంఘనవిషయ మాలోచింతము :—

“యత్కించిల్లాఘవకరం దేహే తల్లంఘనం స్మృతం,
చతుష్ప్రకారా సంశుద్ధిః పిపాసా మారుతాతపా,
పాచనాన్యూపవాసశ్చ వ్యాయామశ్చేతి లంఘనం,
జ్వరే లంఘనమేవాదౌ వృషదిష్టమృతే జ్వరాత్,
క్షయానిలభయక్రోధ కామశోక శ్రమోద్భవాత్.”

(చరకసంహిత)

“ఊర్ధ్వమారుతతృష్ణాతున్తుఖశోష శ్రమాన్వితైః,
న కార్యం (లంఘనం) గర్భిణీవృద్ధబాలదుర్బలభీరుభిః.”

(సుశ్రుతసంహిత)

“లంఘనేన క్షయం నీతే దోషే సంధుక్షితేనలే,
ప్రాణావిరోధినా చైనం లంఘనేనోపపాదయేత్,
బలాధిష్టానమారోగ్యం యధర్తోయం క్రియాక్రమః.

(చరకసంహిత).

వివిధాభిప్రాయము లిట్లున్నవి. కనుక ప్రతివైద్యుడు రోగియొక్క బలమును కాపాడుటయే ప్రాధాన్యము. లంఘన

ములు, చప్పిడి, మిరుపకారమన్నము పథ్యముపెట్టిన రోగి దుర్బలుడగుటయే గాక యతనిరోగము కుదుర్చుట యసాధ్యమగును. సాధారణమైన పథ్యాపథ్యపదార్థములు, జావలను వ్రాయుచున్నాము:—

పథ్యములు:—పొట్లకాయ, బీరకాయ, ఆనప (సొరకాయ)కాయ, దోసకాయ, ఉల్లెంగడ్డ, పెరుగుతోటకూర, మెంతికూర, ఆవుపాలు, ప్రాతచింతపండు, ప్రాతచింతకాయపచ్చడి, ప్రాతనిమ్మకాయ ఊరకాయ, మొదలగునవి భుజింపదగినవి. మెత్తగానుడికిన కందిపప్పు, కందికట్టు, తీగెదొండకాయ, బంగాళదుంప (ఆలుగడ్డ) చారు మొదలగునవి యప్పుడప్పుడు భుజింపవచ్చును.

అపథ్యములు:—వంకాయ, గోంగూర, అరటికాయ, నూనె, ఆవాలు, బచ్చలి, గోరుచిక్కుడు (చమడకాయ), కొయ్యతోటకూర, బెండకాయ, పెరుగు, నెనగపప్పుతో చేసిన పదార్థములు, విశేషముగ కారము, చింతపులుసు మొదలగునవి భుజింపకూడదు.

జావలు :— సబ్బుబియ్యపుజావ, గోధుమనూకజావ, బియ్యమును కొద్దిగ వేయించి విసరబడిన నూకలజావ మొదలగునవి. వానిలో ఆవుపాలను కలిపిగాని, కలుపకగాని నేవించవచ్చును. పాలుకలిపినచో కొద్దిగ శర్కర కలుపుకొనవచ్చును. పాలు కలుపనియెడల ఉప్పు కొద్దిగ గలుపుకొని, వ్యాధినిబట్టి, రుచినిబట్టి తత్త్వాదులనుబట్టి నేవింపవలయును.

ఓమ్.

జీవోద్ధారమాహత్యము.

(గీతమాలిక)

- గీ. అంగవాతప్రకోపంబు శ నణఁచునెది
గొప్పయతిసారసంఘముల్ శ గూల్చునెది
పార్శ్వవాయుచయంబులఁ శ బాపునెది
కుటిలబాధాసమూహమున్ శ గూల్చునెది
దగ్గులన్ జీర్చి సుఖములన్ శ దార్చునెది
శ్వాసకాసలఁ దూలించు శ వజ్రమెది
దంతబాధల నడఁచు సిద్ధరసమెది
అరయఁ దలనొప్పిఁ బోకార్చు శ నమృతమెది
కర్ణశూలాదులన్ జీర్చు శ ఖడ్గమెది
గ్రహణిరోగంబులన్ జీల్చు శ గదయునెది
క్రిమిచయంబును విదళించు శ కేకియెది
వాతపట్టుల తృటిలోన శ బాపునెది
ఉదరశూలల శిక్షించు శ నొజ్జయెది
ఆమ్లరోగాలఁ దూలించు శ నర్థమెది
వాంతిభేదుల నిరసించు శ బాణమెది
కంఠవాతాబ్ధిఁ దాటించు శ కలమయెది
యట్టి దివ్య జీవోద్ధార శ నమలబుద్ధి
యొప్పు నేవించి యారోగ్య శ మొందుడయ్య
యదియు మహాబూబునగరమం శ దలరు టీ. వి.
భాస్కరునిచెంత లభియించు శ ప్రాజ్ఞలార
అనఘహృదయాబ్జులార యో శ యాంధ్రులార.

ఔన్ను సీసా వెల 0-8-0; అరొన్ను సీసా వెల 0-4-0.

ఇక జక్షులతోఁ బనిలేదు !

నిరుత్సాహపడవద్దు !!

“భాస్కరమహామేహాంతకము”

అన్ని విధములగు ప్ర మేహములు, సవాయి, నాడీ, నారీ, భగందరము, గండమాల, అనేకరంధ్రములతో మూత్రము వెళ్లుట, వ్రణములు, మూలశంక, నూతనకుష్ఠు, కీళ్లనొప్పులు, పొడలు, బొల్లి, పాతసవాయిసెగలు, మొదలగువాటికి రామ బాణమువంటిది. గ్యారంటితో నిర్ఘ్నముగ బాగుజేయును.

తులము 1-కి రూ. 10.

సాంపిలు 5 దినములకు తగునౌషధము. రూ. 1.

భాస్కరయోగము

(కాయకల్పము)

భాస్కరమహామేహాంతకము గుణములు గలిగియుండు టయే గాక మర నేకములైన యుత్కృష్టమైన గుణములు గలిగి నది. దీనికి జీవనీయము, వయస్థాపనమనక తప్పదు. పదిపదైదు దినములు సేవించిన దీని యద్భుతమైనగుణములు ప్రత్యక్షము లగును. శరీరవర్ణమునుమార్చి కాంతినిచ్చుటయే గాక అకాల మున పలించినకేశములు సహితము తుమ్మెదవర్ణము బోలి నల్ల నగును.

దీనివెల తులమునకు రూ. 35.

త ప్పొ ప్పు ల పట్టిక

పుట.	పజ్జిక.	తప్పు	ఓప్పు.
27	5	మెర్కురన్ స్క్వోరైడ్	మెర్కురన్ స్క్వోరైడ్
„	9	సబ్లిమేట్	సబ్లిమేట్
„	16	కూప్రిక్	కూప్రిక్
28	3	635	635
31	6	మెర్కురన్	మెర్కురన్
32	8	బొరాక్స్	బొరాక్స్
34	15	మాషపగ్గి	మాషపగ్గి
36	13	కాసను హరించునది (దగ్గు)	నస్యకర్తయం దుపయో గించునది
„	14	ఛర్దికర్తయం దుపకరిం చునది (శ్వాస)	వాంతిని అరికట్టునది.
33	14	శోషహరము	శోషహరము
40	9	నాశ మొనరించునట్టిది.	నాశ మొనరించునట్టిది.
„	11	హరించునది	హరించునది.
46	3	జేసియుండుయే	జేసియుండుటయే
47	22	పాతాగరుడ	పాతాళగరుడ.
48	19	మృగశి	మృగశింగ